SOSYALISTLER PROGRAMLI BIRLIĞI TARTIŞIYOR

Vatan Partisi, Sosyalist Parti ve eğilimleri en yakın müttefikleri olarak görür;

Sosyalistlerle tek tek veya topluca, her düzeyde iş ve güç birliğinden yana olmakla kalmaz, sosyalistlerin ortak bir program etrafında bir blok oluşturabilmelerini gerekli ve mümkün görür.

●

Bugün sosyalistler arasında ilişkiler yeni bir düzeye, yeni bir aşamaya gelmiştir. Geldiği olumlu yer sosyalistler arası sürekli bir birlik oluşturma noktasıdır. Bu sürekli birlik bir ORTAK PROGRAM'la taçlandırıldığı takdirde, gerçekten sürekli, kalıcı ve dövüş gücü yüksek bir birlik olacaktır.

Sürekli ve programlı birlik için görüşmelere henüz sosyalist eğilimlerin tümü katılamamaktadır. Ancak bu bundan sonra katılmayacakları anlamına gelmez. Ve gelmemelidir. Görüşmeleri sürdüren ve program önerilerini karşılıklı sunarak tartışmaları başlatan Vatan Partisi, Emeğin Birliği, Kurtuluş, Kitle, Rızgari, Devrimci Derleniş siyasetlerinin yanı sıra TEP'te gözlemci olarak katılmış ve bu ortak çabaya katılıp katılmayacağını önümüzdeki toplantıya bildirecektir. Görüldüğü gibi; Toplumsal Anlaşmaya karşı protesto kampanyası düzenlemek için ilk defa yanyana gelen siyasetlerin olumlu yaklaşım ve çabaları sonucu katılım giderek artmıştır.

Bu ilk ağızda bir araya gelenler muhakkak ki diğer gelmeyenleri getirebilme yolunda bıkmadan çaba sarfedeceklerdir. Ancak bu arada sürekli birliği geliştirecek işler yapılacaktır. Bir anlamda bu ortak eylemler diğer sosyalistleri uyarıcı fonksiyon da görecektir.

Sürekli ve programlı birlik için yanyana gelen eğilimler bu birliğin nasıl bir programla çalışacağını tartışmaya başlıyorlar. Bu sayımızda Vatan Partisi'nin birliğe sunduğu «taslak program»ı yayınlıyoruz. Bu program aynı zamanda henüz katılmayan diğer sosyalistlere ve yığın örgütlerine de gönderilmektedir. Böylece program tartışmasına katılan sosyalistlerin yanı sıra, diğer eğilimler ve örgütlere de görüşlerini bildirmeleri isteniyor.

SOSYALİST de bu «taslak program»ı yayınlayarak Vatan Partisi'nin bu çabasına katılıyor ve sayfalarını program üzerinde yürütülecek tartışmaya açıyor. Tartışmaya; bir avuç parababası tahakkümüne karşı halkın kurtuluş savaşına inanan ve bu uğurda mücadele eden bütün vatandaşlar davetlidir.

Sosyalist parti ve eğilimlerin ortaklaşa somut bir program üzerinde anlaştıklarını tasarladık.

Bu tasarı bir ütopya mıdır?

Hayır!

Sosyalist partilerin programları bellidir. Eğilimlerinkiler de yayınlarından yaklaşık olarak tahmin edilebilir. Bu programlar incelendiğinde, pek çok talebin, değişik kavramlarla, değişik biçimde ifade edilmiş olsalar bile, somut iş olarak aynı sonuca ulaştığı görülür.

VATAN PARTİSİ'NİN PROGRAM ÖNERİSİ

AMAÇ :

— Bir avuç sömürgen, asalak, vatan satıcısı parababalarının iktidarı yerine; halk çoğunluğunun DEMOKRATİK İKTİDAR'ı ile,

— Devleti halktan üstün değil, halkı devletten üstün tutan gerçek demokrasiyi fiilen kurmak ve anti - demokratik kanunları ayıklamak,

— Halkımızı inim inim inleten işsizliği ve hayat pahalılığını köklerinden kazımak ve bunu en modern ağır sanayi temeline dayandırmak,

— Millî üretimimizin para maddesini, UCUZ DEVLET ve BİLİNÇLİ TİCARET yolu ile sağlamak,

— İnsanlığın lânetlediği sömürgecilik siyaseti yerine, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı prensibini hayata geçirmek,

— Emperyalizmin kan içici militarizmine, savaş kışkırtıcı : Tahrik ve provokasyonlarına karşı dünya barışını korumak ve sağlamlaştırmak,

— Dünya barışının korunmasının güvencesi olan işçi sınıfı hareketleri ve sosyalist ülkelerin birliği ve gücüyle dayanışma içine girmek.

— Bu görevin güdücü ruhunu başta işçi sınıfımız olmak üzere, değer yaratan tüm emekçi kitlelerin, tamamen aşağıdan gelme ve tamamen özgür GİRİŞİM - ÖRGÜTLENME - DENETİM'lerinde bulmak.

BÖLÜM : I

HÜRRİYET

Demokrasi halka inanmakla başlar, düşünceye saygı, halka refahla gelişir.

HÜRRİYET'İN HEDEFİ :

Fakir Halk

1 — Demokrasi; emekçi kitlelerin maddî, manevî, sosyal bakımdan iyileşmesi olmalıdır.

HÜRRİYET'İN RUHU :

Seçim

2 — Seçimler hür, nisbi ve tam olacaktır. Asker, polis, jandarma, mahpus ayrımı yapılmayacaktır. Seçmen yaşı 18, seçilebilirlik yaşı 25 olacaktır. Siyasî mahpuslar ve (resmî yetkilerinden faydalanmamaları şartıyla) memurlar ve askerler de seçilecektir.

3 — Milletvekilliği dokunulmazlığı adi suçlarda tamamen kalkacak ve siyasî düşünce ve davranışlarda mutlak kalacak. Milletvekili maaşı orta hayat endeksinden yukarı çıkmayacak. Tahsisat yerine, bütün taşıt, ulaştırma ve seyahat masrafları (devletçe sağlanamayan yerde fatu-

(Devamı 3. Sayfada)

Sosyalist

KURUCUSU : Dr. HİKMET KIVILCIMLI

Sayı : 71 24 EKİM 1978 SALI FİYATI : 300 Krş.

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ!

Cumhuriyet Bayramı nedir?

Dr. Hikmet KIVILCIMLI

Türk Solu, Sayı : 50
29 Ekim 1968

Bunu, bize en iyi özetleyen kişi, Cumhuriyet'in ölümsüz kurucusudur.

Mustafa Kemal, Türkiye'yi yüzyıllardan beri iki büyük kahredici gücü, iki büyük lânetleme gücü ezdiğini haykırdığı gün, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin gönderesine ilk Cumhuriyet bayrağını çekmişti.

Bu iki kahredici, lânetleme, başbelâsı güç neydi?

Mustafa Kemal'e göre birisi Emperyalizm, öteki Saltanat'tı.

Emperyalizm neydi?

Batıda, serbest rekabetçi tasını tarağını toparlamış ve iç çatışmalarını, dünya ölçüsünde kangranlaştırmış olan, tekelci kapitalizmdi.

Saltanat neydi?

Kadim tefeci - bezirgân sermayesinin her türlü gelişimi taşlaştırıp dondurakoymuş olan derebeylik biçimiydi.

Bu iki güç birbirile domuz topu olmuştu. Emperyalizmin yeryüzündeki egemenliğini sağlıyan yerli avadanlık, geri ve sömürge ülkelerde emperyalizmin, teslim aldığı irili ufaklı saltanatlar'dı.

1919 yılı, yalın savaş kılıcıyla, Kadim Çağ derebeyliği olan emperyalizmin, yüzde yüz emrine geçirilmişti. Onun için, Anadolu içlerinde, gavura karşı kıpırdayan baş kaldırma karşısında, ilkin sözde müslüman olan, Saltanatı buldu. Emperyalizmin papaz fru'ları, Saltanat'ın Molla Necmettin'lerini parayla tuttular. Ve Anadolu topraklarına sarıklı - cübbeli kılıklarla, casus ve baltalıyıcı olarak gönderdiler. Ege Cephesinde Millî Kurtuluş Cephesinin ilk kurşunu, Yunanlıdan önce, sözde müslüman mütegalibe hacıağalarına karşı sıkılmak zorunda kalındı.

Onun için Türkiye'de Cumhuriyet demek, Türk Milletinin bağrına oturmuş olan emperyalizmle Saltanat'a karşı kurduğu bir savunma kalesi demektir. Bu sebepten Türkiye'nin devrimci Anayasasında her madde üçte iki çoğunlukla değiştirilebilirdi. Ama hiç bir çoğunlukla, hiç bir zaman ve hiç bir kimsenin değiştirmeyeceği tek madde Türkiye Devletinin bir Cumhuriyet olduğu maddesiydi.

Cumhuriyet çağına dek Türkiye'de kurtuluş yolları çok arandı ve

(Devamı 3. Sayfada)

DİSK TÜRK - İŞ GÖRÜŞMESİ :

HEDEF: «TEROR» MU, FINANS-KAPITAL MI?

Hergün yeni katliamların olduğu ülkemizde, oldukça sessiz duran iki büyük işçi konfederasyonu Ankara'da 6 TİP'linin öldürülmesinden sonra görüştüler. Ve A. Baştürk **«DİSK, faşist saldırılara karşı somut adımlar atma hazırlığı yapıyor.»** (13 Ekim 78, Cumhuriyet) dedi.

Hemen şu soru akla gelmektedir : Bu ve benzeri katliamlar nerede ise günlük olay oldu, neden **«somut adım»** atmak için aylarca beklenmiştir?

Bu sorunun cevabı, her geçen gün Türkiye'nin daha da beter buhrana batmasında yatar. Paramız günlük hava raporu gibi, her sabah **«ayarlanıyor»**. Bunun anlamı ise, fakir halkımızın her sabah yapılan para ayarlaması ile daha da fakirleştirilmesidir. Elbet fakirleşen insanlarımız, bu vurguncu gidişe tepki duyacak, baş kaldıracaktır. İşte, her köşe başında patlatılan bomba ile, hergün işlenen cinayet ile halkımız **sindirilmek** istenmektedir. Ve hepsinden önemlisi şudur : Uluslararası Bankalara Türkiye'nin borcu şimdilerde en yüksek noktasına varmış ve alacaklılar kapımıza dayanmıştır. Neticede, bu borçlar fakir halkımıza **daha çok** zam ve devalüasyonla ödetildiğinden, **baskı** da kaçınılmazca **arttırılacaktır.** Ve yaşadığımız günler Ecevit koalisyonunun halkı **oyalama** görevinin gittikçe iflâs ettiği günler olduğundan, gündemde daha **«güçlü hükümet»**ler vardır.

Bu kaçınılmaz gidiş, DİSK'i **«somut adım»** atmağa zorlamıştır. Elbet hem geç kalınmıştır, hem de **«somut adım» esas yöne** atılmamıştır.

Bünyesinde 2 milyonu aşkın işçiyi bulunduran DİSK ve Türk - İş'in, herhangi bir konuda ortak davranması önemli bir güç oluşturur. Fakat, bu **ortak konu** nedir? Ve kime yarar? Bu açıklanmazsa büyük görünen gücün işe yaramadığını görenler aşırıca hayal kırıklığına uğrayabilirler,

Henüz bir sonuca varmamış da olsa DİSK Türk - İş görüşmesinin proletaryanın günümüzdeki görevleri açısından ne anlama geldiği açıklanmalıdır.

DİSK NE DEDİ, NE YAPTI?

DİSK'in «Genel Yönetim ve Yürütme Kurulu ile Başkanlık Konseyince olağanüstü toplantıda» alınan kararların özeti şudur :

«1 — Faşist teröre karşı mücadelede saptanacak yöntemler ve demokratik platforma yönelik önerilerin saptanması ve alınacak kararların tüm işyerlerine tabana götürülmesinin sağlanması amacı ile DİSK Genel Temsilciler Meclisinin en kısa zamanda İstanbul ve Ankara'da toplanmasını,

«2 — ......faşizme, emperyalizme ve tekelcilere karşı olan tüm sendika, parti, dernek, meslek örgütü ve kişilerle anti - emperyalist, anti - faşist, anti - tekel cephe yolunda... görev yapacak bir komitenin kurulmasını,

«3 — Demokratik hak ve özgürlüklere yapılan saldırılara faşist terör ve uygulamalarına karşı birlikte mücadele için Türk - İş ve diğer demokratik kuruluşlara çağrı yapılmasını.»

Bu kararda söylenenler açık. Aynı şekilde DİSK Genel Sekreteri F. Işıklar'ın H. Tunç ile görüşmesinde söyledikleri de açık : **«Bugünkü aşamada DİSK ile Türk - İş teröre karşı birlikte mücadele en önemli çözüm yollarından biridir. Biz Türk - İş ile birlikte hükümetin terör odaklarına karşı girişeceği eylemleri destekiemeğe devam edeceğiz. İlkesinde aşağı yukarı birleştik.»**

Aradaki bariz fark şudur : DİSK **«Faşist teröre karşı mücadele»** için yola çıkar, fakat H. Tunç'un yanında konu **«teröre karşı mücadele»** olu verir. Arada yok olan **«Faşist»** kelimesi dalgınlıkla mı unutulmuştur? Veya bu unutkanlık ne anlama gelir? Buna yazının ileriki bölümünde yeniden değineceğiz. Şimdi bir de,

(Devamı 3. Sayfada)

Koç'un akıl hocalığı ve tehditleri!..

Ünlü parababası Vehbi Koç, YANKI dergisine «Cumhuriyet tarihinin en çetin günleri» ile ilgili olarak görüşlerini açıkladı. Bay Vehbi Koç'un en başta bunalım konusu üzerine bu akıl hocalığı, bize bir başka Bunalım döneminde, (1971'de) SOSYALİST Gazetesi'ndeki bir başyazıyı hatırlattı.

SOSYALİST'in 20 Nisan 1971 tarihli sayısında Dr. H. Kıvılcımlı, «"Büyük Hesaplar", "Küçük Hesaplar"» başlıklı yazıda, aynı Vehbi Koç'un akıl hocalığını ele almış. O yazı da gösteriyor ki, «Koç, Holding Otomotiv Grubu»nun Tarabya Oteli'ndeki «Bayiler Toplantısı»nda Bay V. Koç, hemen hemen bugün söylediklerini söylemiş.

Dr. H. Kıvılcımlı, sözü geçen yazıda bu konuşma ile ilgili olarak şunları söylüyor :

«"Bunalım" nedir? B. Vehbi : "İşçi - Gençlik hareketlerine, sağ - sol çatışmaları"na boş veriyor. Onu asıl üzen şey, Demirelci "Ekonomik kararlardaki isabetsizlikler"dir. B. Vehbi, asıl "Hür Teşebbüs nizamının yıkılacağından korktuğunu söylemiş-

(Devamı 3. Sayfada)

Dr. Hikmet Kıvılcımlı yaşıyor!

Eserleri ve mücadelesi yılmaz takipçilerine ışık tutuyor!

Kıvılcımlı yurt dışında anıldı

Vatan Partisi'nin ve Sosyalist Gazetesi'nin kurucusu, yöneticisi ve önderi Dr. Hikmet Kıvılcımlı, ölümünün 7. yıldönümünde, 14 Ekim 78 Cumartesi günü, Federal Almanya'nın Düsseldorf şehrinde yapılan bir toplantı ile anıldı. Sosyalist Gazetesi Federal Almanya Temsilciliği tarafından düzenlenen toplantıya, 60 davetli katıldı. Yurt dışında ilk defa yapılan Anma Toplantısını, Sosyalist Gazetesi F. Almanya Temsilcisi A. T. Kurtaran açtı ve Kıvılcımlı'nın yaşamını anlattı. Daha sonra Sosyalist Temsilciliği'nden E. Toker söz alarak, Kıvılcımlı'nın elli yıllık mücadelesini özetledi.

Kıvılcımlı'nın Türkiye Sosyalist Hareketinin Başlangıç ve Hazırlık Konakları ve Konukları'nın değerlendirilmesinde, Onbeşler konusunu özetlerken E. Toker şöyle dedi :

«Geçtiğimiz yıllarda, Federal Almanya'da, İlerlemeciler tarafından Onbeşleri Anma Geceleri düzenlendi. Ama İlerleme'nin gerçekte Onbeşlerin devrimci hareketimizdeki yeri nedir, Onbeşler olayından hangi dersler çıkartılır, vb. konularda herhangi bir kaygusu olmadı. Sadece Burjuvaziye küfrederek geçmişteki olayları izah etmeye çalışıyor, böylece yeni kuşakları, devrimci mücadelemizin tarihindeki derslerden bi-haber bırakıyorlar. Bugün

(Devamı 2. Sayfada)

İşçi sınıfının yiğit evlâdı, yılmaz savaşçısı, Vatan Partisi'nin kurucusu ve önderi, büyük bilgin ve militan Dr. Hikmet Kıvılcımlı ölümünün 7. yıldönümünde Vatan Partisi tarafından bütün teşkilâtlarında ve İstanbul'da bir salon toplantısı ile ve mezarı başında anıldı.

Vatan Partisi, anma toplantısından iki hafta önce En eski sosyalist hareketi savunduğunu iddia eden mevcut siyaset ve çevrelere tek tek giderek, Dr. Hikmet Kıvılcımlı'yı ortakça anmayı, özünü ve biçimini ortakça kararlaştırmayı önerdi.

Vatan Partisi'nin bu teklifini «Devrimci Derleniş» dergisi sahibi ilk görüşmede olumlu karşıladığını, ayrıca bir de Ankara'da salon toplantısı yapmayı teklif etti. Daha sonra gönderdiği yazılı cevapta ise, «Vatan Partisi ile böyle bir davranışa girmeyeceğini», çünkü, «samimiyetsiz» olduğunu bildirdi.

«Çağrı» dergisinin ise hemen ilk görüşmede cevabı şu oldu : «Vatan Partisi ile böyle bir davranışa girmek kendimizin parti dışında oluşunu inkâr etmek olacağından kabul etmiyoruz.»

«Vatandaş» gazetesi sahibi ise teklifi olumlu karşıladı.

İzmir İşçi Birliği'nden ise her hangi bir cevap almak mümkün olmadı.

Bu durumda Vatan Partisi tek başına görevini yapmaya hazırlandı.

Büyük İnsan'ın ölüm günü 11 Ekim'de de mezarı başına gidilerek törenle anıldı. Törende konuşan Vatan Partisi Genel Sek-

(Devamı 2. Sayfada)

Vatan Partisi'ni basmakla toplumsal anlaşmaya karşı mücadele durdurulamaz!

Kanunlara göre siyasî partiler Anayasa'mızın, dolayısıyle de Anayasa Mahkemimizin güvencesi altındadır. Gel gör ki, halk düşmanları, kendi düzenlerinin kanunlarına bile tahammül edemez oldular. Kendi soygun ve sömürü düzenlerine son verecek Vatan Partisi'nin Genel Merkez binasını, savcılıktan alel acele çıkarılmış bir kararla aradılar. 17.10.1978 tarihinde polisçe yapılan bu aramadan sonra, Vatan Partisi Genel Sekreteri Feridun Şakar basına şu açıklamayı yaptı :

«Bunalımın yükünün emekçi kitlelere yıkılmasına karşı bütün gücüyle mücadele eden partimiz çeşitli siyasetlerle ortaklaşa olarak "Toplumsal Anlaşmaya Karşı Mücadele" kampanyası açmıştır. Bu kampanyanın bir parçası olan Vatan Partisi, Emeğin Birliği imzasını taşıyan (Toplumsal Anlaşmayı Yırtacak Güç İşçilerin Birliğidir) yazılı afişleri yapıştıran üyelerimizi, sokak ortasında ateş ederek kovalayan polis, çok sayıda arkadaşımızı yakalayıp götürmüş, bununla yetinmeyip Partimizin Genel Merkezini "silahlı kişiler bu binaya kaçtı" gerekçesiyle, alel usul savcılıkça çıkarılmış bir arama belgesine dayanarak basmıştır. Aradıkları hiçbir şeyi bulamayan polisler, partimizde bulunan beş arkadaşımızı hiç bir gerekçeye dayanmadan götürmüşlerdir.

Emekçi kitlelere yönelen baskıların, karşısında kararlıca direnen döğüşen partimize yapılan bu saldırı, şüphesiz ki tesadüf değildir. Toplumsal Anlaşmayı **"Kurtuluş yolu"** gibi yutturmaya kalkanların yüzlerindeki peçenin açılmasına karşı duydukları öfkenin bir parçasıdır.

Anti - demokratik uygulamalara karşı mücadele eden sosyalistler, yurtseverler, demokratlar her gün bir kaç şehit vererek, kanları akıtılarak bu baskılardan nasiplerini almaktadırlar.

Buna karşılık, parababalarının yerine "kestaneleri ateşten çıkarma"ya gönüllü yazılmış bulunan Ecevit Hükümeti Aşırı sol - Aşırı sağ edebiyatıyla, Sol'a karşı yapılan tüm faşist baskıları adeta meşru görür duruma gelmiştir.

Gelişen sınıf mücadelesi karşısında, Halkın devrimci tepkisinden en az faşizmden korktuğu kadar korkan Ecevit'in sürdürdüğü bu ekonomi - politika, her geçen gün halkın zararına parababalarının yararına hızla yol almaktadır.

Bu gidişe dur demek başta sosyalistlerin olmak üzere, tüm yurtseverlerin, demokratların acil görevidir.

Partimize yönelen bu anti - demokratik uygulamayı protesto ediyor, emekçi kitlelerin hak ve çıkarları uğruna mücadele eden herkesi bu protestoya katılmaya çağırıyoruz.»

Vatan Partisi Genel Sekreteri olayı böyle değerlendirip, gerçekleri kamuoyuna açıklarken, parababalarının «Hür Basın»ı olayı tahrif ederek Vatan Partisi'ni karalamak için elinden geleni ardına koymadı.

Olayla ilgili «Hür Basın»ın birinci tahrifatı şöyleydi : «Vatan Partisi'nin afişlerini asan militanlar, kendilerine engel olmak isteyen polise ateş açtılar» diye utanmazca yalan söyleyerek, Vatan Partisi'ni töhmet altında bırakıp, polisin Genel Merkez binasını aramasını haklı göstermeye çalışmıştır. Olay ise ta

(Devamı 2. Sayfada)

Dertlerimize pembe tül veya CHP Küçük Kurultayı: 3

Ecevit, finans - kapitalle uzlaşarak «demokrasiyi» ayakta tuttuğuna göre, «demokrasiye» bu güvenin altında yatan parababalarına güven olmalıdır. Ve ne yazık ki acı gerçeklik budur. CHP, gerçek halk demokrasisi yolunda işçi sınıfına ve yoksul köylülüğe dayanacakken, gidip bir avuç finans - kapitaliste dayanmıştır. Öyleyse, Türkiye'de şu yaşadığımız burjuva demokrasisi bile pamuk ipliğine bağlıdır. Bunalım derinleştikçe, finans - kapital kendi demokrasisini de rafa kaldırıp, «demokrasi havarisi» Ecevit'i de buruşturup bir köşeye atacaktır. O zaman Ecevit'in bu dedikleri, karanlık sokakda yanlız kalan çocuğun korkudan söylediği şarkı olup çıkar. İş bu kadarla kalsa, kendi korkmuş bağırıyor, bize ne, diyebiliriz. Ama 40 milyon insanımıza «faşizm bir daha gelmeyecektir» deyip, onların uykuda faşizmden baskın yemelerine sebep olabilir. CHP faşizm karşısında bir ince tüldür, çabuk yırtılır. Bu haline bakmayıp, göz boyamağa kalkması Türkiye halkı için felâket olur. Ecevit'in «bir daha gelmeyecektir» çığlığı faşizme hoş bir ninnidir. İşçi sınıfsız kabadayılık, boynunu kırar.

Neticede Ecevit «içimizdeki düşman» «aşırı sağ» ve «aşırı sol»dan öteyi görmeyince, çözüm olarak yerin altında «yuva» bulup «dağıtacağım» diye uğraşırken, milletin gözü önünden yeryüzündeki koca Bankaları, Holdingleri kaçırıyor.

HALKA DÜŞEN : «TOPLUMSAL ANLAŞMA»

Güvercinli CHP «Barış» çok sever. Ve kendisi, buhranın ortasında finans - kapitalle mecburen barıştığından, halkın da barışmasını ister. Buhranı aşıncaya kadar işçinin patronuyla, köylünün de tüccarla iyi geçinmesini, anlaşma içinde olmasını ister.

Bu yolda en önemli adım Türk - İş'le yapılan «Toplumsal Anlaşma»dır. Bu anlaşmanın anlamı, halkın en uyanık kesimi işçi sınıfımızı, buhranı atlatıncaya kadar uslu durmağa ikna etmektir. Buhran aşıldıktan sonra, nasılsa finans - kapital rahatlayıp bildiğini okuyacaktır. Anlaşma, Ecevit'in «umut» misyonu ile işçi sınıfının, sınıf savaşını amortize etme, öldürülmeme amacına yöneliktir. Hatırı sayılır bir başarı sağlanmıştır da. Ecevit konuşmasında **«bu anlaşma imzalandıktan sonra kamu kesiminin hemen hemen hepsi grevsiz olarak toplu sözleşmelerini yapmışlardır»** diyerek Kurultaya müjde veriyor.

Konuşmasında Toplumsal Anlaşmaya yönelen eleştirileri cevaplandırırken : **«Toplumsal Anlaşmayı ideolojik açıdan eleştirenler var»** diyerek bunları şöyle sıralıyor :

«Özgür sendikacılığın bulunmadığı, dolayısıyla gerçek anlamda toplu sözleşme ve grev haklarının da bulunmadığı ülkelerdekine benzer bir işçi hareketine özenenlerin o ülkelerdeki rejime özenenlerin bizim Türk - İş'le yaptığımız Toplumsal Anlaşmayı reddetmeleri çok doğal.» Şair Ecevit hiç açık konuşmuyor. Bu «ülkeler» hangileridir, bu ülkelere «özenenler» kimlerdir, belli değil. Bu «özenenler» ve Anlaşmayı reddedenler sosyalistler olmalı. O zaman, özenilen ülkeler de sosyalist ülkelerdir. Önce, o ülkelerde «özgür sendikacılık» yok mu? Tam tersine, o ülkelerde sendikalar bir parlamentonun lütfuyla var olmayıp tersine, devletin parçasıdırlar. Yani devlet işçi devletidir. Sendikalar da üretim planlamasından, işçinin sosyal güvenliğine kadar bütün konularda yetkilidirler. Grev ise, işçinin işverene karşı meşru müdafaa silahıdır. Sosyalistte ise kendisine karşı grev yapılacak işveren yoktur. Ecevit bu bilinen gerçeklikleri neden örter, kendinin yaptığı Toplumsal Anlaşma sefaletini şirin göstermek için. Ecevit grev hakkına bu kadar düşkündür de neden Kurultaya **«Kamu kesiminin hemen.. hepsi grevsiz olarak toplu sözleşmelerini yapmıştır»** diye müjdeler. Şimdi, Ecevit'e göre kullanılmayan grev hakkı en güzelidir.

İkinci eleştiriyi şöyle cevaplar : **«Ama hem demokratik solda olacak, CHP'yi benimseyecek (...) hem toplu sözleşme grev haklarının kalkmasına değil, daha çok gelişmesini isteyecek... hem de... işçilerin iktidara ağırlığını koymasını isteyecek... sonra da Toplumsal Anlaşmanın karşısına çıkacak, beni bağışlarlarsa böyleleri bir çelişki ve tutarsızlığa düşmüş olmaktadır.»** Bizi «bağışlarlarsa» Sayın Ecevit iktidar olalı S. Demirel'in savurma hastalığını kapmış görünüyor. Meşhur Demirel bir çırpıda ak'a kara deyiverir, sonra da pişkin pişkin sırıtırdı. Ecevit te sosyalist ülkelerdeki sendikaları köleleştirdi, işçinin kölelik anlaşması olan Toplumsal Anlaşmayla neredeyse işçiyi iktidara getirecek. Bu kadarıyla gülünç oluyorsunuz, Sayın Ecevit. Fiyatlar tam yol giderken ücretleri 1976 seviyesinde donduran Anlaşma ne kadar yaldızlanırsa yaldızlansın, yırtık yerlerinden karası görünüyor. Eğer Almanya gezisine çıkmadan önce **«işçi ücretleri dondurulmalıdır»** diyen de, geziden dönüp Türk - İş'le Toplumsal Anlaşma'yı imzaladıktan sonra **«Bu anlaşmayla dünyanın hiç bir ülkesinde yapılmayan ücret artışları yapıldı»** diyen de sizseniz, bu tavrınız çelişki ve tutarsızlık değilse, DİSK Başkanı A. Baştürk'ün Konfederasyon adına Anlaşmayı reddetmesi mi «tutarsızlıktır?» En azından hangi sözünüze inanmalı?

İşte Sayın Ecevit, hem finans - kapital oltasında asılı olup, hem de halktan yana görünme çelişkisi sizi sonunda birbirini yalanlayan söz ve davranışlar deryasına kaçınılmazca itelemiştir.

En son balkayı ağzınızdan çıkarıyorsunuz : **«Bir de ideolojik açıdan olmasa bile, siyasal taktik gereği Toplumsal Anlaşmaya karşı çıkanlar... var. Bunlar eski iktidarı oluşturan bazı kesimlerdir.»** Demek yapılan bu anlaşmaya eski MC iktidarının bazı kesimleri esasta karşı değil, ama «taktik» olarak, yani işçinin gözünü boyamak için karşı çıkıyor. İşte Toplumsal Anlaşmanın kimlere layık, kimler için Sayın Ecevit görülüyor. Toplumsal Anlaşma ideolojik olarak karşı çıkanlar Sosyalistler ve Ecevit'ten daha «demokratik sol»da olanlardır. İdeolojik olarak karşı çıkmayan ise, eski MC partileridir. Bunları Ecevit'in kendisi söylüyor.

En sonunda da sözünü şöyle bağlıyor : **«Kim ne yaparsa yapsın Toplumsal Anlaşmayı deldirmeyeceğiz.»** Anlaşılan Kurultayın en kabadayı kişisi Ecevit'ti. Yine bir meydan okuma. Olaylar, bu meydan okumalara aldırış eder mi? Anlaşma Sosyalistlerin karşı çıkması, yapılan kampanya ile delindi bile.

GERÇEK DOSTA : DÜŞMANLIK

Ecevit'in finans - kapitalle yaptığı pazarlık halkın hoşnutsuzluğunu avutma olunca, bunun mantık sonucu, halkın en uyanık kesimi işçi sınıfıyla «anlaşma» çabası oldu. Elbet bütün bunlar halkın gerçek dostu ve öncüsü Sosyalistlerle bağları koparmadan olamazdı. Ecevit açık konuşuyor :

«Bizim dışımızdaki... sol partilerin oy toplamı % 1. Biz % 1'e kendimizi daha çok sevdirerek mi % 42'yi arttıracağız, olabilir, % 43'e çıkar. Ama bir de geride % 58 var. Onu, kendi doğrultumuza getirerek güçlenebiliriz.»

«Yer yer bazı kimseler, bana rağmen, genel merkeze rağmen bu gölgeyi üzerimize düşürmeselerdi CHP % 42 oyla değil, % 52 oyla iktidara gelmiş olurdu.»

Önce, «gölge»lere değinelim. Ecevit diyor ki, eğer üzerimize, Sosyalistlerin gölgesi düşürülmeseydi iktidara % 42 oyla değil, % 52 oyla gelirdik diyor. Bu, tam da, kendi pasifliğini başkasının üstüne yıkma açıkgözlüğüdür. Çünkü CHP 14 Ekim seçimlerinden sonra MSP ile koalisyonunu Kıbrıs harekâtından sonra bozunca, yerine gelen I. MC ve II. MC koalisyonlarına karşı aktif bir döğüş vermedi. MC koalisyonlarının başı Demirel «işte komünistlerle işbirliği yapıyor» diye bağırdıkça, CHP'nin ömrü Sosyalistlerle bir ilişkisi olmadığını ispatlamakla geçti. Demek, bu «gölge» oyununun üstadı Demirel'dir. Öyleyse bu işin içinde bir iş var demektir. Ama Ecevit, böyle düşünmüyor. Suç; bu oyunu oynayan Demirel ve bu oyuna gelen Ecevit'te değil, «gölge» eden Sosyalistlerdedir.

Gelelim gölgelerin kendisine. İşin özü nedir? Bugün sosyalistler, hemen hepsi işçi sınıfının temsilcisi olduklarını belirtiyorlar. Ve bu yolda gerçek bir çaba harcıyorlar. CHP'nin ise, işçi sınıfı partisi olmak diye bir iddiası yok, duymadık. Onun işi «halkçıdır». Kalkınmaya köylüden başlıyacaktır. Eh, kimse onun bu özlemlerine, dileklerine bir şey diyemez. O zaman, CHP ile Sosyalistlerin ittifakı, veya CHP'nin Sosyalistlerin «gölgesinden» ürkmemesinin siyasî anlamı, CHP'nin işçi sınıfı ile ittifak yapması anlamına gelir. Böyle bir olay ise, sınıflar planında işçi sınıfının, küçük burjuva köylü tabakalarının ve tekel dışı burjuvaların ittifakı demektir. Kime karşı? Demirel'lerin, Türkeş'lerin sözcülüğünü ettiği bir avuç finans - kapitaliste karşı.

Böyle bir ittifaka karşı çıkmak kimin işine yarar? Elbet bir avuç finans - kapitaliste. Ve o zaman CHP'nin üzerine belki Sosyalistlerin, işçi sınıfının gölgesi düşmez ama, finans - kapitalistlerin gölgesi düşer. Demek soru gelip şurada takılıyor : **İşçi sınıfının gölgesi mi? Finans - kapitalistlerin gölgesi mi?**

Ne yazık ki, acı gerçeklik, bugün CHP'nin üzerinde kara bir gölge, finans - kapitalistlerin gölgesi durmaktadır.

Ecevit şimdi deneyecektir. İşçi sınıfının gölgesiyle mi daha çok oy alacak, yoksa finans - kapitalistlerin gölgesiyle mi?

Bu kara **«gölge»**nin nelere malolacağını yine CHP içinde bir sendikacı şöyle dile getiriyor. Kurultay'da yaptığı eleştiride Lastik - İş Başkanvekili Kenan Akman **«Önemli olan buraya gelişimiz değil, arkamızda kimlerin kaldığıdır.»** diyor. Kırk yıllık sendikacı buraya kadar geldik, hükümet olduk ama bu zam, devalüasyonlardan sonra **«arkamızda kimlerin kaldığı»** önemlidir, diyor. Ecevit böyle bir şeyden şikâyetçi görünmüyor. Öyleyse, finans - kapitalin kara gölgesinden memnun mu? Sanmıyoruz. O, finans - kapitalle ortaklık yapıp buhrandan çıktıktan sonrasını bekliyor, hayal ediyor. Şimdi için de herhalde **«hamama giren terler»** diyordur. Ama yine parababaları buhranı eğer aşarsa Ecevit'i sırtlarından atacakları, gerçekliğini unutuyor.

Demek Sosyalistlerin gölgesinden şikâyet eden Ecevit, aslında parababalarının oyununa gelip, CHP'nin gerçek dostu işçi sınıfı ile ittifaktan kopmaktadır. Bu kopuşmayı bugün parababaları başarabilmişlerdir.

Gelelim, Sosyalistlerin % 1 ve CHP'nin kazanması gereken % 58 oylara.

Ecevit hiç zahmet etmesin, **«demokratik sol»** olarak kaldıkça o % 1 oyu hiçbir zaman **kendi partisine** kazanamayacaktır. Bu, bir seçim meydanındaki **nutukla «demokratik sol»** ile sosyalizm arasındaki farkları kaldırabileceğini ummak olur. Yüzde 58 oyun kazanılmasına gelince : Ecevit **«onu kendi doğrultumuza getirerek güçlenebiliriz»** diyor. Burada, CHP'nin **«kendi doğrultusu»** gündeme gelir. Nedir bu doğrultu? Ecevit Kurultay'da **«CHP'nin sol anlayışının bilindiğini belirtmiş».** Gerçekten biliniyor mu? Halkın gözünde seçim meydanlarındaki CHP ile şimdi finans - kapitalle uzlaşmış olan CHP aynı mıdır? Fakir halkımız yaşadığına bakar, ama güzel sözleri de dinler. Demek, CHP Arafat'ta bir Parti. İşçi sınıfı ile ittifaktan, parababalarının gölgesine girmeye kadar gezinebilir. Yapısı gereği bu böyle. O zaman CHP % 58 oyu **Sağ'a : Parababalarına** mı, yoksa **Sol'a : İşçi Sınıfına daha** yaklaşarak mı kazanacaklardır? Önemli olan budur. Mesele sırf kazanmak olsa idi, Menderes, Demirel nice % 58 oylar kazandılar, ama halkımızın sofrasında bir değişiklik olmadı, hatta her geçen gün sofradakiler azaldı.

İşte, % 58 oyu işçi sınıfına daha yaklaşarak kazanmak konu olunca, sosyalistlerin % 1 oyu ile ittifak etmek gerekir. Ve böyle bir ittifak Ecevit'in sandığı gibi oy kaçırtmaz. Ama parababalarının uykuları kaçacaktır. Parababalarının uykusu kaçınca Ecevit'i de bir telâş alıyorsa, onu kendisi bilir.

SONUÇ

Türkiye'nin, kaynıyan kazan olduğu yaşadığımız günlerde, CHP Küçük Kurultayı gazetelere yansıdığı kadarıyla sakin göründü. Oysa, olaylara derinliğiyle bakıldığında bu sakinliğin aldatıcı olduğu görülecektir. Kurultayın sonucunu **iki açıdan** değerlendirmeliyiz. İlki CHP'nin kendi dışındaki «Sol»a tepkisi, ikincisi, CHP'nin kendi içindeki çelişkisi.

Önce, CHP'nin kendi dışındaki sol'a tepkisini değerlendirelim. Ecevit TÖB-DER Kongresi için şunu diyor: **«Öğretmenliği yozlaştırmaya (...) başlayan o hareket baskı kalkar kalkmaz sergilenmeğe, kendiliğinden çözülmeğe, kendiliğinden sönmeğe başlamıştır. (...) Bu alanda, en sağlıklı çözüm yolunu demokratik süreç içinde kendiliğinden bulacağına inanıyorum.»**

Demek Ecevit'in kendi dışındaki sola karşı tavrı sadece «gölge etmeyin»le bitmiyor, aynı zamanda **«o hareketin» «çözülme»**sini, **«sönme»**sini bekliyor. Elbette kendi siyasî ve sınıf çıkarları açısından bu en doğal hakkıdır, denebilir. Doğal olmayan faşizmin ayak seslerinin yükseldiği şu günlerde İlericiler safında zaaf yaratmak ve hâlâ en büyük körlük ile «demokratik süreç»ten bahsetmektir. Ecevit, TÖB - DER'deki bölünmeyi en sefil bir demagoji ile «baskı»nın kalkmasına (MC'nin gitmesine) bağlıyarak kendi taktiğini gizlemeğe çalışıyor. TÖB - DER içindeki bölünme, «baskı»nın kalkmasından değildir. Demokrasi havarisi Ecevit burada kendine fazla bir şey vehmetmesin. Dün, II. MC döneminde, TÖB - DER içinde ve başka devrimci, ilerici örgütlerde eğer «bölünme» olmadıysa, henüz Sosyalistlerin, devrimcilerin, «Demokratik Sol» CHP'lilerin finans - kapitale karşı pratikte bir dayanışma oluşturmalarındandır. Ama finans - kapital ilericiler cephesini CHP'ni yedeğine alarak **bozunca** işte tam bu noktada DİSK içinde, TÖB - DER içinde «bölünme»ler başladı. Demek ki, TÖB - DER içindeki **«bölünme»** Ecevit'in **«baskı»**yı kaldırmasından değil (Ecevit MC'yi «devirmekle» Türkiye'yi güllük gülistanlık baskısız bir ortama getirdiği kanaatında olmalı) finans - kapitalin ilericiler cephesini CHP'ni yedeğine alarak **bölmesindendir.**

Bu haliyle CHP'nin içindeki yapıda Partinin sağ yanı olan **tekel dışı burjuvalar,** Partinin sol yanı olan **küçük üretmenlere** baskın görünüyorlar. Ve CHP siyaseti de bugün tekel dışı burjuvaların finans - kapitalle **uzlaşması** olarak devam etmektedir. İşte Parti'nin kendi dışındaki sola tavrını bu uzlaşma belirliyor ve CHP şimdi kendi dışındaki solun çözülmesini, sönmesini beklemektedir.

İkinci olarak, CHP'nin kendi içindeki çelişkisine gelince; **«Buhranın derinleşmesi ile CHP içindeki küçük üretmenlerin hoşnutsuzluğu kaçınılmazlaşacak»**tır. Fakat, Küçük Kurultayda henüz Ankara il temsilcisinin **«Demokratik kitle örgütlerinden umudu kesersek, biz kiminle beraber olacağız»** tepkisinden başkası dışarıya sızmadı. Sesin yüksek çıkmaması böyle bir tepkinin birikmediğine işaret değildir. Tersine Ecevit'in ihtarı böyle bir hoşnutsuzluğadır. **«Bizim dışımızdaki sola, şirin görünmeye kalkışarak ve bizim dışımızdaki sol fraksiyonlardan, örgütlenmelerden güç almaya ama hele bunun da, bedelini CHP'ne ödettirmeye kalkışarak CHP içinde bir yerlere seçilme hayalini besliyenler varsa bütün etkinliğimle sonuna kadar karşılarına çıkacağım.»**

Bu cümleler CHP içindeki küçük burjuva radikal unsurlara karşıdır. Ve bunlar Parti dışındaki solla daha yakın ilişki içinde olduğundan Ecevit'in yıldırımlarını çekiyorlar. Ve Ecevit **«bütün etkinliği»**yle bu unsurlara karşı mücadele edeceğini ilân etmekten çekinmiyor. Demek ki CHP içinde sınıf temelinde **tekel dışı burjuvalar** ile **küçük üretmenlerin** savaşı kızışmaktadır. Sessiz gibi duran CHP gövdesinin altında, buhran derinleştikçe bu çatışma kaçınılmazca yükseleceğinden, Ecevit bütün gücüyle bu çatlağı örtmeğe çalışmaktadır. Küçük Kurultay sonunda yayınlanan bildiride bu konuya değinerek **«Parti dışı çevrelerin CHP'de yürütmek isteyecekleri her girişim, örgütün sağlam ve inançlı tutumu karşısında aradığını bulamayacaktır»** demektedir. İman tazelemekten öteye geçmeyecek olan bu cümle, CHP'deki yeni bir mücadeleyi **«inançlı tutum»** gibi içi boş sözlerle sindirmeğe çalışmaktadır.

Özetlersek; Türkiye'de buhran derinleştikçe, parababalarını buhrandan çıkartmaya gönüllü yazılan CHP'nin bu siyaseti Parti içinde kaçınılmazca tepkisini doğuracaktır. Türkiye'nin fakir halkı «bir umut» diye beklediği CHP'nin hergün zam, devalüasyondan başka bir şey getirmediğini gördükçe ayılıyor ve CHP gerçekten Kenan Akman'ın dediği gibi **«arkasında kimlerin kaldığı»**na bakmalıdır. Fakat ne gezer, CHP'nin siyaseti şimdi finans - kapitalistlerin gözünün içine bakmakla geçiyor. CHP kendini dışındaki soldan koparırken aynı zamanda kendi içinde gelişebilecek radikal akımlara karşı tehdidi şimdiden savurmuştur.

Ecevit, bir yandan Partiyi ilerici ortamdan tecrit ederken, öte yandan da Partide gelişecek küçük burjuva radikal akımları CHP'den tasfiye edeceğini ilân ederek aslında kendi ölüm ilânını vermiş oluyor. Yapılan, bu haliyle, finans - kapitalin Sosyalistleri, devrimcileri tasfiye etme taktiğine paralel düşmektedir. İşte, bu paralellik sürdükçe bugün sakin görünen CHP Kurultayları ve küçük üretmenleri bu intihar taktiğine daha fazla boyun eğmeyeceklerdir.

CHP Küçük Kurultayı bu biriken fırtınaya çaresiz bir bent olma çabasıdır.

Kıvılcımlı yurt dışında anıldı

(Baştarafı 1. Sayfada)

Türkiye'de Maocusundan, İlerlemecilere kadar hemen herkes Mustafa Suphi'lere sahip çıkıyor. Ama Onbeşler olayının ne olduğunu, Dr. Hikmet Kıvılcımlı'dan başka Türkiye işçi sınıfına, yeni kuşaklara anlatan yok.»

Daha sonra «Aydınlıkçılık ve Müterakkipçilik» konağı ve konukları hakkında Kıvılcımlı'nın görüşleri etraflıca verildikten sonra şu belirtildi :

«Aydınlıkçılık ve Müterakkipçilik akımlarının özelliklerine, hastalıklarına biraz detaylıca girmemin bir nedeni daha var. Hastalıkları dikkatlice dinleyen arkadaşlardan, şimdiki İlerlemeyi yakından tanıma fırsatı bulmuş olanlar, her iki akımın benzerliklerini kolayca gözönüne getirebilirler. Hatta bir tesadüf eseri olarak, her iki akımın Türkiye sosyalist hareketinde aldığı isimler, hemen hemen aynı anlama gelmektedir. (İlerlemecilik - Müterakkipçilik) Bu bakımdan da, bugün «TKP»nin başında kendini padişah ilan etmiş olan Laz İsmail Efendi ve hempaları, Türkiye komünist hareketinde, şimdi kendileri onlara küfür eder gözükseler de, Sadrettin Celal, Vedat Nedim ve Şevket Süreyya'ların geleneğini sürdürmektedirler... Bu anlamda İlerlemenin, Eneski Sosyalizme düşman kesilişinin kökleri eskilere dayanır.»

Daha sonra İzmir Davası, Marksizm Bibliyoteği, Emekçi Kütüphanesi yayınları, Donanma Davası, 50'ye kadar «içerde» geçen 12 yıl, 51 Tevkifatı, VP'nin kuruluşu anlatıldı. 27 Mayıs 60 devriminde VP'nin ve Kıvılcımlı'nın çabaları, yorumu anlatıldıktan sonra şu görüş belirtildi :

«Türkiye'nin siyasal ve sosyal çalkantılar geçirdiği bu sıralarda Vatan Partisi dışında, bu devrimci olayı işçi sınıfı doğrultusunda etkileme için başka ses, tepki görülmedi. Şimdilerde kendilerini elli yıllık savaşçı ilân eden kişi ve akımlar, nedense 27 Mayıs Devrimini anlayamadılar, siyaset sahnesinde görülmediler.

«Böyleleri hâlâ 27 Mayıs olayını anlayabilmiş değiller. Onun bir devrim mi, darbe mi, cunta mı olduğunu tartışıp duruyorlar. Çünkü Türkiye'nin sosyal orijinalliklerinden bihaber, sınıf mevzilenmesinden ve sınıf savaşından kopukturlar.»

60 - 71 arası dönemi, yurt dışına çıkışı, İlerleme ile hesaplaşma ve Belgrad'da aramızdan ayrılması genişçe verildi. E. Toker sözlerini şöyle bağladı :

«Kıvılcımlı'nın elli yıllık teorik, pratik savaşına sahip çıkıp, benimseyip, bu savaşı bir parti disiplini içinde sürdürmenin doğruluğunu kavrayanlar, 1977'den bu yana Vatan Partisi Program ve Tüzüğü içinde birleştiler. Kıvılcımlı'nın hayatının son yıllarında en büyük dikkat, enerji ve emeğini verdiği, proletarya partisinin reorganizasyonu 1977 Ocağında yapılan Vatan Partisi'nin I. Olağan Kongresi ile gerçekleşti.

Onun, gözleri kamaştıran ışıklı yol göstericiliği altında, Vatan Partisi Türkiye işçi sınıfının sosyal kurtuluş savaşında yerini almış, mücadeleye devam etmektedir.»

Bu konuşmadan sonra toplantı sona erdi.

Vatan Partisi'ni basmakla toplumsal

(Baştarafı 1. Sayfada)

mamen aksine olmuştur. Afişleri yapıştıran Vatan Partisi ve Emeğin Birliği'nden sosyalistlerin üzerine yaylım ateşi açmıştır. Bu devrimciler yerlere yatarak, canlarını güçlükle kurtarabilmişlerdir. Polisçe gözaltına alınan arkadaşların üzerlerinde bir tek bile silah bulunmamıştır. Nasıl oluyor da, silahsız bu insanlar, polise ateş açabiliyor. «Hür Basın»ın söylediği bu yalan, hemen kendini ele veriyor.

«Hür Basın»ın olayla ilgili ikinci tahrifatı ise, «Aranan Vatan Partisi binasında, otomatik silah bulundu» diye yazmalarıdır. Bu da utanmazca söylenmiş bir yalandır. Vatan Partisi Genel Merkezi binasında, hiçbir suç aleti bulunmamıştır. Eğer Vatan Partisi'nde otomatik silah bulunsaydı, arama sırasında polisçe gözaltına alınan Vatan Partisi üye ve sempatizanları, aynı gün serbest bırakılırlar mıydı? Gerek afiş yapıştıran, gerekse Parti binasını arama sırasında gözaltına alınan sosyalistlerden tutuklanan olmamış, hepsi aynı gün serbest bırakılmışlardır. «Hür Basın» bu sahtekârlıklarla, «Bakın işte sosyalist partiler silah deposu, üyeleri silahlı, anarşiyi bunlar yaratıyor» düşüncesini zihinlere yayarak, halkımızı yanıltıp, devrimci, sosyalist güçlere yapılan baskı ve zulümleri haklı göstermeye ve her saat başı işlenen cinayetlerin asıl sorumlusu halk düşmanı parababalarını, faşist güçleri gözden kaçırmaya, onların hainliklerini örtbas etmeye çalışıyor.

Dr. H. Kıvılcımlı yaşıyor

(Baştarafı 1. Sayfada)

reteri Feridun Şakar, «Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın yolunu aydınlattığı işçi sınıfı davasında birçok hatalar yaptıklarını, ancak, hataların üstüne Usta'nın öğüdüne uyarak, yatağanla gidildiğini ve gidileceğini» anlatan bir konuşma yaptı.

14 Ekim'de yapılan Anma Toplantısında kalabalık bir dinleyici kitlesine hitaben Parti Genel Başkanı Mehmet Özler; özetle; «Dr. Hikmet Kıvılcımlı'yı anmanın bugün için anlamının sosyalistler arası bloku, yani Halk Cephesine gidecek yolu kavramak olduğunu ve Vatan Partisi'nin bu uğurda uğraşını yılmadan sürdürdüğünü ve sürdüreceğini» belirtti.

Daha sonra, bir konuşmacı, Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın hayatı, mücadelesi ve eserleri hakkında bilgi veren bir konuşma yaptı. Konuşmanın arasında Dr. Hikmet Kıvılcımlı albümünden seçilmiş resimler slaytlarla gösterildi.

Toplantıya şu örgütlerden mesajlar geldi :

Rızgari, Özgürlük Yolu, DHKD, SGB İst. Şb., SGB İl Koordinasyon Kurulu, DİSK Yeni Haber - İş Ankara Şb., İlerici Deri İş Genel Merkezi, Basın İş Genel Merkezi, PİM Genel Merkezi, GENÇ - GÜÇ Genel Merkez ve Ankara, Bursa, Zeytinburnu Şubeleri, GEB Genel Merkezi, Türkiye Deri - İş Sendikası Kazlıçeşme Şubesi, Vatan Partisi Sempatizanı Kazlı Deri İşçileri, Ümit Plastik İşçileri ve İsmet Demir.

Ömrünün her zerresini işçi sınıfı davasına, bir Düşünce ve Davranış insanı olarak adamış olan Dr. Hikmet Kıvılcımlı'yı anma anlamı, onun ve işçi sınıfının eseri olan Vatan Partisi'nin bayrağını yükseltmektir.

O'nun mücadelesi mücadelemize ışık tutuyor!

Eserleri insanlık yaşadıkça yaşayacaktır.

Vatan Partisi'nin program önerisi

(Baştarafı 1. Sayfada)

rası devletçe ödenerek), bedava olacak. Her milletvekili seçmenlerine sık sık hesap verecek. Veremezse, milletvekilliğinden düşürülecek. Partisinden istifa eden milletvekilliğinden de istifa etmiş sayılacak.

4 — B. M. Meclisi Yürütme yetkisini de doğrudan doğruya kullanabilecek.

5 — Bir Kurucu Meclis toplanarak, tüm kanunlar baştan başa gözden geçirilecek. Kanun sayısı, fevkalâde azaltılacak. Halkın kolayca anlıyacağı dile çevrilip, sadeleştirilecek. Anti - Demokratik kanunlar kaldırılacak. REFERANDUM esası konacak.

HÜRRİYET'İN İNSANI :

Teşkilâtlı Millet

6 — HALK TEŞEKKÜLLERİ : Bugün devletin sırtına fuzuli olarak yükletilmiş hadsiz hesapsız vazifeleri kendi üzerlerine alacak. Öyle tam teşkilâtlı millet haline girebilmemiz için, yalnız şehir ve köy ahalisi değil, öğretmen, adliyeci ve memurlar da hür sendikalar, serbest birlikler, cemiyetler, kulüpler ile cihazlanacaklar. O sayede en cılız fert bile teşkilâtına arkasını dayıyarak, hakkını yorulmadan arayacak. Dağınık millet en tabii haklarını arayamayan mazlum millet kavramı kalkacak.

7 — KOOPERATİF'ler üzerinde bilhassa durulacak. Kooperatif, merasimi yıllarca süren, ağır masraflı teşebbüs halinden çıkacak. Halkın en geniş yığınları, kendi teşebbüsleri ve kontrolleri altında birleşecekler. Tüketim kooperatifleri iç ticaretin tanziminde esas rolü oynıyarak bir taraftan vurgunculuğu imkânsızlaştıracak, öte taraftan darmadağınık ufak sermayecikleri üretime katılmak üzere serbestleştirecek. Kredi kooperatifleri, halkın «köy bankası» adını takacağı şekilde tefeci ve bezirgân dümeni olmaktan çıkacak. Üretim kooperatifleri evvelkilerle işbirliği ederek, köyde, şehirde, küçük üretmenleri en modern teknik ve usullerle yükseltecek.

HÜRRİYET'İN MÜEYYİDESİ :

Adalet Bağımsızlığı

8 — Hakimler, halk tarafından seçilecekler. Asker, sivil adalet ikiliği kalkacak. Savcılar ve avukatlar da dahil bütün adliyeciler hukukçu sendikalarında örgütlenecek. Bu sendikalar adliyecilerin sicil, terfi testlerini hazırlayacak ve meslekî menfaatlerini koruyacak. Her yıl bütün hukukçuların katılmasıyla adalet kongresi toplanacak. Bu kongre, hukuk mevzuatının genel gidişi ve uygulaması üzerinde etütler yapacak ve Anayasa Mahkemesi'nin anti - demokratik konulardaki faaliyetini inceleyecek. Basın ve siyaset suçları mutlak surette açık oturumlarda yargılanacak. Cezaevleri kendi kendini yönetim usulünce idare edilecek, çalışma esasına bir o kadar da kültür eklenecek. Siyasî suçlarda mutlak surette ve adi suçlarda, —iş ve kültür testlerine uymuş bulunanların da— sabıka kaydı kaldırılacak. Jüri usulü bütün mahkemelere sokulacak. Köyler ve uzak semtler için BİNDİRİLMİŞ MAHKEMELER bulunacak. Geçim endeksine kadar geliri olanlara bedava dilekçe ve dava hakkı verilecek. Bu gibilere hukukçu sendikalarında bağımsızlığını kazanmış, geçimini halk sigortaları cihetinden sağlamış bedava avukat imkânı da verilecek.

9 — Bütün eğitmen, öğretmen ve profesörler, kendi KÜLTÜR SENDİKALARI'nda şahsiyetlerini ve menfaatlerini koruyacaklar. Hükümet, bir öğretim kanunu ile öğretim kollarını öğretmen vasıflarını okul masraflarını belirtmekle kalacak ve özel müfettişleriyle yalnız o kanunun uygulanmasını kontrol edecek. Başka şekilde, öğreticilerin gelecek, sosyal güvenlik ve faaliyetlerine karışmayacak.

10 — ÖĞRETİM SİSTEMİ : Bilhassa kol işiyle kafa işi arasındaki uçurumu doldurma hedefini güdecek. İLK OKULLAR : çevre üretimlerinin tarla veya fabrika ve ilh. sistemine göre, TEKNİK ve ORTA OKULLAR : memleket sanayii planında ayrılmış o yerin pratik iktisadî ihtiyaçlarına göre, programlanacak. YÜKSEK TAHSİL : yabancı yayınlardan aşırmalarla rızıklanan kürsü ötülgenliği yerine, memleketimizin yerüstü, yeraltı, insan, hayvan bütün varlıklarını inceleyerek, iktisat ve üretim şartlarımızı geliştirmeye fiilen yarar ORJİNAL emeği geçirecek; laboratuarını tarlalarımıza ve atelyelerimize bağlayarak İLİM YAPMA vazifesini, sınaî kalkınma hamlemizle taçlandıracak.

11 — Öğretim DEMOKRATLAŞTIRILACAK. Ezberciliğe değil, güçlükler karşısında hal çareleri bulma, yani hafıza yerine zekâyı işletme prensibi öğretim ve eğitimin baş prensibi olacak. Ismarlama ayakkabı gibi, her öğrencinin şahsiyetini ezmeyen ısmarlama eğitim güdülecek. «Fazla diplomalı bize gerekmez» kaygısıyla, İMTİHAN'lar öğrenci «turnikesi» yahut salhanesi haline sokulmayacak. Dönen öğrenci nisbeti öğretmenin, öğretim sisteminin ve öğretim vasıtalarının ev safı ile kıyaslanacak. Ve testlere girecek. Öğretimin her kademesine her yaş ve cinsten her vatandaş imtihan vermek şartıyla girip belge alabilecek. Her yerde HALK ÜNİVERSİTELERİ kurulacak.

HÜRRİYET'İN KONTROLÜ :

Prensip Basını

12 — Kanunlar, hiçbir prensip ve fikir tartışmasını önleyemiyecek. Tüm yazarlar, gazeteci, radyo ve televizyoncular sendikalaşacak. Bu sendikalar, çalıştıkları işyerinin fikri ve idari yönlendirilmesinde oy sahibî olacaklar. İlancılık millîleştirilecek ve basın - yayının halk teşekküllerine maledilmesini teşvik için kullanılacak.

HÜRRİYET'İN TATBİKATI :

Hoşgörürlük ve Sıhhat

13 — HÜKÜMET tarzı : İlk Millî Mücadele yıllarındaki eleştiriye dayanma ruhuna sadık kalacak. Basma kalıp damga ve umacı politikası ile yıldırma usulleri kaldırılacak. Bakanların kanun üstü durumlarına son verilecek; maaş ve tahsisat mebusunkinden farklı olmıyacak, harcırah orta bir memura verilenden yukarı çıkmayacak. Birinci Büyük Millet Meclisinde olduğu gibi, her bakan meclis önünde teker teker sorumlu olarak seçilecek.

14 — MEMUR'ların kendi kendilerini yetiştirip, menfaatlerini koruyacakları MEMUR SENDİKALARI kurulacak. Memurla sivil vatandaş arasındaki adalet ikiliği ve halk uçurumu kaldırılacak.

15 — VALİ, KAYMAKAM, NAHİYE MÜDÜRÜ gibi saltanat makamları kaldırılacak. Yerlerine halk tarafından seçilmiş mahalli idareciler geçecek, yerel polis o seçme idarecilerin emrine verilecek.

16 — Helsinki Zirvesi Nihayi Senedi hükümleri, kısıntısız olarak kitaptan hayata geçirilecek.

17 — SIHHAT (Sağlık) işleri, kültür ve adaletimiz gibi, müstakil bir kanunla hakim ve hastabakıcı sendikaları yardımıyla, muhtar millî idareye kavuşacak. AİLE HEKİMLİĞİ müessesesi kurulacak ve her yuvayı tabii abone sayıp, ırk hıfsısıhhasını geliştirecek. Hastahaneler tıp ve halk teşekküllerinin kontrolu ve seçimiyle idare edilecek.

18 — S P O R : Kulüplerimizin memleket ve dünya ölçüsünde tam hareket serbestlikleri tanınacak. Spor kalb vs. iç organları yıpratan, zekâ aleyhine adale urlaşmasına yol açan ve birkaç «kahraman» yetiştirmek için, yüzbinlerce kişiyi seyirci durumunda battallaştıran kumarlaştırılmış şeklinden çıkarılacak. Sporla hareketlerimiz şiirleşecek ve zekâmız sosyalleşecek milyonlarımızın vücut ve dimağ ahengini arttırmak için, her çağda ve her sıhhatte vatandaşa spor alanı, aleti ve imkânı sağlanacak.

HÜRRİYET'İN KUVVETİ :

Demokratik Ordu

19 — Modern Orduda her tekerin şuuru zaferi yarattığına göre : Bilfiil çalışanlar askere gidince, geride kalanlarına en az geçim endeksiyle mütenasip yardım yapılacak. Terhis edilince makul tazminat ödenecek. Hizmet ocağı sosyal ve teknik okul haline getirilecek.

HÜRRİYET'İN SEMBOLÜ :

Müdahalesiz Vicdan

20 — Her yurttaş, yer, içerken olduğu gibi, dinî ve manevî ihtiyaçlarını giderirken devlet veya şahıs karışmasına uğramıyacak.

HÜRRİYET'İN DÜNYASI :

Gerçekçi Dış Siyaset

21 — Kim, ağır sanayii hamlemizi hakkıyla desteklemek üzere, en az faizle en uygun yardımı yaparsa onunla dost olacağız.

E K O N O M İ

Bugün, 1000 vatandaşımız içinde 996'sının uykusunu kaçıran iki müzmin ileetimiz var : 1 — **İşsizlik** korkusu, 2 — **Pahalılık** kâbusu. Her iki âfetin kökü : Sanayileşme tempomuzun yavaşlığında gizlenir. Müzmin üretim kıtlığı : İşsizliği. İşsizlik : çalışanların kazanç düşüklüğünü peşinden sürükler. O zaman, işsizlikle pahalılık birbirini doğuran fasit daire hâlinde vatandaşların boyunlarına asılmış lânet halkası olur.

İŞSİZLİK :

1 — İşsizliğe karşı mücadele için, köylere kadar otomatik işliyen bağımsız halk teşekkülleri kurulacak. Hükümetin birinci vazifesi, işsize iş bulmak olacak.

2 — İşsizlik, toplum hâlinde yaşayan hiç kimsenin tek başına suçu olmadığı için, her işsize iş bulamıyan ilgili kuruluş ve makamlar, en az geçime elverişli bir ücret ve tazminat ödeyecek.

PAHALILIK :

Hayatın pahalılanması, fiyat rakamının şu veya bu olması değil, vatandaş geliri ile satınalma gücünün düşük ve iratçılık ile devlet masraflarının yüksek olmasıdır.

1 — GELİR POLİTİKASI : Memleketin her bölgesi için özel GEÇİM ENDEKSLERİ çizilecek, endeksleri yalnız bakanlık veya ticaret odaları değil. İşçi, memur, esnaf, aydın ve köylü teşekkülleri de hazırlıyacak. Her vatandaşın EN AZ GELİRİ o geçim endekslerine göre uygulanacak.

2 — FİYAT POLİTİKASI : Vatandaş ihtiyaçlarından hangi kısmının, vatandaşın en az gelirinden ne kadarı ile karşılanacağı, barometrenin ibresi gibi, gözönünde tutulacak.

3 — İRAT POLİTİKASI : Kiralar iki cins akara (yani, kira getiren mülklere) göre ayarlanacak.

a) İhtiyaç akarı : İşçi, memur ve esnafın aile tasarrufu ile kurdukları yapılardır. Bunlarda bütün kiralar, geçim endeksine ulaşıncaya kadar, serbest bırakılacak.

b) İrat akarı : Geçim endeksinden yukarı gelir sağlıyan kira yerleridir. Bu akarın kira hadlerini ev kadınları mümessilleriyle tüketici teşekkülleri takdir edeceklerdir. İhtilâf çıkarsa, jürili mahkeme karar verecektir. Yıllık kira, hakiki bina maliyetinin 20 de birinden yukarı çıkarılmayacaktır.

4 — DEVLET POLİTİKASI :

a) Vasıtalı vergiler : İlk hedef olarak bütçenin üçte birini geçemeyecek.

b) Vasıtasız vergiler : Geçim endeksi derecesine kadar olan gelirlerden alınmayacak. Ondan yukarısında ilerleyici vergi alınacak.

c) Bütçe : de her tek milyon masraf fiatları iki milyon yükselttiğine göre, bütçeyi ilk merhalede beşte bir azaltarak, «emsal üssü» yoluyle fiatların en az üçte bir düşmesi sağlanacak.

d) Enflasyon : Karşılıksız kâğıt para arttıran usul kaldırılacak.

e) Devlet mamulleri : İşverenlere maliyetinden ucuz halka pahalı satılmayacak.

5 — İşçi, köylü, memur, aydın bütün meslek zümrelerimiz kendi girişim ve denetimleriyle TÜKETİM KOOPERATİFLERİ hâlinde örgütlendirilecek. Fiyatların denetimi, halk ve kadın temsilcileri ve örgütlerince yapılacak.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Cumhuriyet Bayramı nedir?

(Baştarafı 1. Sayfada)

denendi. Dizginler Saltanatın elinde kaldığı sürece debelene debelene batıldı. Ya lâle devri gibi, halkın Saltanat'a karşı düşmanlığıyla devrilen, bir sefahet sofrası kuruldu, ya Tanzimat gibi emperyalizme şirin görünme muskası takınılarak Abdülhamit istibdadına karıldı. Ya da Meşrutiyette olduğu gibi, Saltanat'ın da altı üstüne getirilip, sömürgeleşme uçurumuna yuvarlanıldı. O «kâr'ı kadim» Saltanat kazanı, emperyalizmin ateşi üstünde kızdırıldıkça, içindeki Türk milleti diri kaynatılmaktan kurtulamazdı.

Cumhuriyet Saltanat Kazanını devirip, emperyalizmin ateşini Türkiye'de söndürdüğü için, bir Millî Kurtuluş yarattı.

Cumhuriyet emperyalizme, yani Cihan Finans - Kapitalizmine ve Saltanat'a yani Osmanlı tefeci - bezirgânlığına karşı savaşarak doğdu.

Türkiye'de Cumhuriyet'in anlamını yücelten ve kutsallaştıran, Mustafa Kemal'in hiç hayale kapılmaksızın pek açık belirttiği, o her iki irtica cephesinde, her iki gericilik cephesinde başardığı savaştır.

45 yıldır Türkiye'de neler olup bitti?

Her canlı ya da cansız varlık gibi, toplumumuz da zamanla bir sıra değişikliklere uğradı. Ana çizgisiyle, yani ekonomik temel ve sosyal sınıf yapısı bakımından geçirdiğimiz değişikliklerin anlamı ve yönü ne oldu?

Soruya duruca karşılık bulmak için, kendi kendimize bir daha sorabiliriz : Türkiye'de Cumhuriyet, Mustafa Kemal'in ilk olarak gördüğü ve gösterdiği hedefe, vardı mı? Daha kabaca söyleyelim : Türkiye'de Cumhuriyet, Saltanatı kökünden devirip, emperyalizmi kökünden kazıdı mı?

Bu sorulara yuvarlacık bir EVET, yahut HAYIR ile karşılık vermek kadar bozuk metafizik veya skolastik bir düşünce ve davranış olamaz. Cumhuriyetimizin gerçekliğinde yatan diyalektik büsbütün beklenmedik şaşırtıcı gelişmeler gösterdi.

1 — SALTANAT'ın tepesi Padişahlık ve Hilâfetti. Saltanatın tabanı derebeyleşmiş tefeci - bezirgânlıktı. Cumhuriyet, tepedeki padişahlığı ve hilâfeti kaldırdı. Tabandaki kadim tefeci - bezirgân hacıağalık ne oldu?

Vaktile «irtica» denilen gericilik isyanlara, suikastlara giriştikçe ezildi. Kabuğuna çekildikçe rahat bırakıldı, hattâ ayrıcalandı. Yanlız ara sıra tefeciliğe karşı resmî savaşlar açıldı. Yüzde ondan «aşırı» faizler kanunla yasaklandı.

Oysa, politikanın etkileyemediği kanunlar vardı. Türkiye ekonomisinde kadim tefeci - bezirgân sermayenin kökünü ancak genlikli (prosper : Müreffeh) ve hızlı bir modern sanayileşme kazıyabilirdi. Geniş üretim alanımız, toprakta küçük ekici, sanayide esnaf elile yürütüldükçe kaçınılmaz sonuç belliydi. En ufak teşkilâtına göz yumulmayan, her kımıldanışı «ağa» ağırlığı ile boğulan, binbir devlet vergisi ve banka mükellefiyetleri altında her gün biraz daha ezilen KÜÇÜK ÜRETMENLER tefeci - bezirgân torbasında kekliktiler.

O yüzden en iyi niyetli olsun veya olmasın, bütün resmî yasaklar ister istemez kitapta kaldı. Hayatta kadim tefeci - bezirgân ilişkileri, şehir bankalarından güç alarak bütün hınçları ve uğursuzluklarıyla işlediler. Eski «saltanatlarını» (yeni egemenliklerini) yürüttüler ve gitgide büyülttüler.

2 — EMPERYALİZM'in tepesi —o günler— Yunan Kıralı ile Türk padişahının gölgelerine çöreklenmiş İngiliz, Fransız, Amerikan, İtalyan ve ilh... emperyalist silahlı güçleriydi. Emperyalizmin Türkiye içindeki tabanı : yabancı komprador sermaye, yani bankalar ve şirketlerle onların acenteleriydi.

Mehmetçik, Yunan Ordusunu baskına uğratınca Yunan Kralını, maymun ısırdı, Türk Padişahının kavuğu devrildi. Emperyalist silahlı güçler paratönersiz kaldılar. Ana yurtlarındaki grevlerde, halk hareketlerinde Sovyet ihtilâlini bastırmaya vakit bulamayan emperyalizmin silahlı güçlerini de şeytan aldı götürdü. Tabandaki modern yabancı şirketlerle acenteler ne oldular?

Düyunu Umumiye alacaklıları «Şark İsyanlarını» ve şirketler «Gaziye suikastları» kışkırttıkça, yerli - yabancı firmalar devletleştirildi. Çoğunluğu Rum, Ermeni, Yahudi olan komprador burjuvazi «Vatandaş Türkçe konuş» kampanyalarıyla sindirildi. Sermayeci tıkırına baktıkça okşanmaktan da öteye şımartıldı ve varsa yoksa biricik devlet gözdesi yapıldı.

Bunun üzerine pek imrendiğimiz özel sermaye külâhları silahları değiştirip yerli millî şirketler kılığında «adanmış toprağına» kavuştu. Uluslararası finans - kapital bütünlüğü içinde bir öz ve özel parça oldu. Türkler «Medenî kıyafet» takınıp «Avrupalılaştılar», Batılı kodaman turistler ve vaktiyle Türk'e tepeden bakan kompradorlar da «Türkleştiler».

Birinci Dünya Savaşından sonraki «Cemiyeti Akvam» (Uluslar Derneği) adını alan kozmopolitik eğilimi, İkinci Dünya Savaşındaki «Birleşmiş Milletler» biçimine doğru gelmişti. NATO, CENTO, Pentegon kemerlerini can kurtaran simitleri gibi kuşandık.

Cumhuriyetinin başlıca «hikmeti vücudu» : Birincisi, saltanatı (Türkçesi: DOĞU GERİCİLİĞİNİ), İkincisi Emperyalizmi (Türkçesi: BATI GERİCİLİĞİNİ) yok etmekti.

1919 - 29 arası Türkiye'de kadim doğu gericiliğinin kavuğu olan saltanat devrildi. O kavuğun örttüğü asıl doğu gericiliğinin başı : tefeci - bezirgânlık dımdızlak parladı kaldı. O yüzden eski «irtica» yeni, «gericilik» : budanmış ağaç gibi, her zamankinden daha zor kötekli ve daha gürbüz olarak, dört bucağımıza dal budak sardı.

1919 - 29 arası, Türkiye'de modern Batı gericiliğinin şapkası olan emperyalizm, silahlı kuvvet biçimiyle önce kapıdan kovuldu. O şapkayı taşıyan eskimiş ve iler tutar yeri kalmamış komprador burjuvazi saf dışı edildi. Emperyalizm şapkasını yerli millî şirketler başlarına geçirdiler. Kapıdan kovulan yabancı sermaye : «Batıcı Demokrasi» ve «dış yardım» adı verilen Truva'nın Atıyla yurdumuza bacadan girdi. Bir de baktık, 1923 yılı finans - kapital şeytanının alıp götürdüğü yabancı silahlı güçleri, aynı şeytan satamayıp geri getirdi. Ve yüzlerce üs'te yuvalandırdı.

O nedenlerle, kırk yıllık ara geçmeden : Birinci Kuvayı Milliyecilikten sonra bir İkinci Kuvayı Milliyecilik gerekti.

1919 - 29 yılları Birinci Millî Demokratik Devrim sosyal bir kümeye : «Komprador burjuvaziye» karşı gerçekleşti. Ancak, kompradorların yerine, Türkiye'de genlikle ve ilerici bir sanayi burjuvazisi geçemedi. «Eşsiz Örneksiz» Devletçiliğimiz sayesinde : tebdil gezen en kodaman eski Kompradorlar, en kodaman, kadim tefeci - bezirgânlar ve en kodaman büyük toprak emlâk ağaları bankalar kubbesi altında harman edildi : hepsinden, son sistem «her mahallede bir milyoner» parolalı yerli millî FİNANS KAPİTAL OLİGARŞİSİ yaratıldı.

1959 - 69 yılları İkinci Millî Demokratik Devrim, 27 Mayıs'ın ışığı altında çimçiğ aydınlandı. Burada, nükleer başlıklı Amerikan üslerine sırtlarını dayamış bulunan finans - kapital oligarşisi, Mustafa Kemal'in «EMPERYALİZM» dediği BATI GERİCİLİĞİ'dir. Burada Mustafa Kemal'in «Saltanat» dediği DOĞU GERİCİLİĞİ'dir. Her iki gericilik de, 48 yıl önce Kuvayı - Milliyeci atalarımızın savaş açtıkları aynı iki başlı ejderhanın bugünkü gelişimidir. İki kahredici, iki lânet olası büyük baş - belâmızdır.

Birinci Kuvayı Milliyecilik : SİLAHLI, askercil, sıcak savaştı. Bu savaşın bütün yokluklarına rağmen cephesi açıkça belirliydi. Stratejisi ve taktiği az çok genel kurallara göre basitti. Hedefi ise olağanüstü kolay anlaşılırdı.

İkinci Kuvayı Milliyecilikte, cephe ne denli başdöndürücü, strateji ve taktik ne denli karmakarışık, hedef ne denli güç anlaşılır olursa olsun, Birinci Kuvayı Milliyeciliğin devrimci, kutsal Mustafa Kemal gelenekli CUMHURİYET BAYRAĞI başımızdadır.

Koç'un akıl hocalığı ve tehditleri

(Baştarafı 1. Sayfada)

tir."» (Dr. H. Kıvılcımlı, «Büyük Hesaplar - Küçük Hesaplar», 20 Nisan 1971 tarihli SOSYALİST). Aynı yazıda Vehbi Koç'un, o konuşmasında iki «Büyük Hesap» kumarını nasıl oynadığı şöyle açıklanıyor :

«1 — Yerli Finans - Kapitalin kıyasıya vurgununu "Devlet"e kaptırmamak.»

«2 — Yabancı Finans - Kapital torbasında Türkiye Devletini keklik etmek.» (a.y.)

Demek ki Koç, 7 yıl önce de **«DEVLETÇİLİĞİMİZE HADDİNİ BİLDİRMEK»** ve **«DEVLETİ ORTAK - PAZAR TORBASINA ATMAK»** gibi iki «Büyük Hesap» peşindedir.

1978 yılında ise YANKI'nın sorularına cevap verirken Koç'un ilk lâfı şu oluyor :

«Türkiye, ekonomik ve sosyal bünyesini ileride kurulacak olan Avrupa Birliği'nin içinde bulacak şekilde düzenlemelidir.» (16 Ekim 1978 tarihli YANKI).

Daha sonra 7 yıl önce «küçük hesapları bırakmak»tan söz ettiği gibi, **«partilerimiz, temel sorunlarımız üzerinde artık birleştirici bir yol aramalıdır»** diyor.

Koç, Ecevit hükümetinin ABD ile ilişkiler, IMF tedbirleri konusunda «önemli adımlar» attığını, ama «bütün gücünü bunlar üzerine teksif» etmediğini söylemekte. Bu arada 7 yıl önce de yukarda değindiğimiz konuşmasında sözünü ettiği bir konuya işaret ediyor. O da «DEVLETÇİLİĞİMİZE HADDİNİ BİLDİRMEK»tir. Belli ki V. Koç, Ecevit hükümetinin bazı «devletçi» girişimlerinin daha adından bile şikâyet etmekte, hükümete Maden Kanununu «çok dikkatli» biçimde uygulamasını öğütlemektedir. V. Koç bu arada Vergi tasarısı ile ilgili olarak hükümete ve parlamentoya bir uyarı (!) da bulunmaktadır.

Koç, aynı konudaki hassasiyetini IV. Beş Yıllık Plan konusunda da göstermektedir. V. Koç'a göre : **«Yatırımlarda kamu sektörüne büyük ağırlık verilmiştir.»** Bütün bunlar gösteriyor ki, her yerde ve her zaman yerli Finans - Kapitalin çapulu, vurgunu esas alınmalıdır. Buna ortak çıkacak, çapulu zorlaştıracak «Finans - Kapital fideliği : devletçiliğimiz» bile olsa izin verilmemelidir.

V. Koç, YANKI'nın «kısaca ne öneriyorsunuz?» sorusuna, bir tehditle cevap veriyor. Eğer, «parlamentomuzun sağduyu sahibi üyeleri (...) memleketin mühim iç ve dış meseleleri» hakkında **beraberce** (yani Finans - Kapitalin gösterdiği yolda elbirliği ile) çözüm aramazlarsa, «DEMOKRASİ REJİMİ ORTADAN KALKACAK, MEMLEKET DAHA FAZLA ZARAR GÖRECEK VE MİLLETİMİZE ÇOK YAZIK OLACAKTIR.»

Koç 1971'de, **«hür teşebbüs nizamının yıkılacağından korktuğunu»** söylüyordu. 1978'de ise sadece **«demokrasi rejimi ortadan kalkacak»** diyor. V. Koç'a göre bu durumda sadece **«milletimize çok yazık olacaktır.»**

En büyük parababası, 12 Mart faşizmi deneyinin, MC dönemlerinin ve en son CHP'nin halka ihanet sonucunu veren «intihar taktiği»nin verdiği güvenle konuşuyor. Bu güveni kırmak demokrasi güçlerinin görevidir.

Hedef: «Terör» mü, finans

(Baştarafı 1. Sayfada)

bu teklife H. Tunç ne demiştir? Ve bu görüşmenin tepkileri neler olmuştur? Ona değinelim.

H. TUNÇ KİME ÖRNEK OLMAK İSTİYOR?

Gazetelerin yazdığına göre, görüşmeden sonra Tunç **«İki ayrı görüşü savunan işçi kuruluşunun gerçekleşen diyalogunun siyasal partilere ve değişik görüşleri savunan diğer örgütlere örnek olacağını umduklarını belirtmiş»**tir. Bu tam da Şerbetçi profesör, 12 Mart Hükümetlerinin yöneticisi Turhan Feyzioğlu'nun ağzıdır. Ve Türkiye'de parababalarının sıkıntısı arttıkça CHP ile AP'nin «diyalogunun» artması istenir. Ve bugünlerde her finans - kapitalist, **«büyük sanayici»** iki büyük partinin dayanışmasını isteyip durmaktadır. Demek H. Tunç CHP ve AP'ye örnek olmak istiyor.

Ve şöyle devam eder : **«Hükümete destek olmak, hükümetin ve devletin güçlendirilmesinde ortak hareket etme yolunda DİSK ile bir noktada birleşebileceğimizi ümit ediyoruz.»**

H. Tunç **«terörle»** mücadeleden **«devleti güçnlendirmeyi»** anlamaktadır. Yani, her gün yaptığı devalüasyon ve zamlarla halkı parababaları lehine fakirleştiren, bu yetmiyormuş gibi Vergi Kanunları ile de fakir halkın omuzlarına yeni yükler bindiren devleti. Zaten parababalarının da şimdiki parolası **«devleti güçlendirmek»** değil midir? Evet, hergün yıpranan, daha da pahalaşan devletini parababaları güçlendirmek ister, bu normaldir. Ama, o devlet cihazının altında hep ezilen işçi sınıfının parolası parababalarının devletini güçlendirmek değil, kendi örgütlerini güçlendirmek, bir tek ferdini dışarda bırakmadan örgütlenmektir.

Öyleyse, bu görüşmede H. Tunç'un istedikleri iki temel konu üzerinde toplanıyor. İlki, DİSK ve Türk - İş'in yakınlaşması ile AP ve CHP'nin de yakınlaşmasına **«örnek»** olmak, ikincisi ise : her yandan su alan devlet gemisini **«güçlendirmek».**

Eh buna ne denir? Finans - kapitalistlerden İstanbul Sanayi Odası Başkanı **«Bu girişimlerin olumsuz olduğunu söylemek mümkün değildir»** diyerek sevincini açığa vururken **«Büyük Sanayici»**lerden Ertuğrul Sosyal ise, **«DİSK Türk - İş arasındaki diyalog beni ayrıca memnun etti.»** demektedir.

Parababaları bu kadar memnun olduğuna göre, işçi sınıfı açısından işin içinde bir bit yeniği olmalıdır.

HEDEF ŞAŞIRTMA : «TERÖR» UMACISI

Şimdi baştaki konuya, unutulan faşist kelimesine gelelim.

DİSK ve Türk - İş'in anlaşma noktası, gazete manşetlerinde hergün yazıldığı gibi **«teröre»** karşı olmuştur. Bunu daha açıkça A. Baştürk de yaptığı bir konuşmada şöyle açıklıyor : **«İki konfederasyonun teröre karşı bir araya gelmesini terörden yana olmamasını herkes sevinçle karşılamıştır. Umarız ki gelişmeler tüm yurtseverleri sevindirsin.»** (17 Ekim 1978, Cum.).

Terörün nereden kaynaklandığını yine A. Baştürk'ten dinleyelim : **«Şiddet eylemleri bugün için temelde emperyalizm ve tekelci sermayece desteklenen gerici ve faşist odaklardan kaynaklanmaktadır.»** (13 Ekim, Cum.).

Demek, şiddet eylemlerinin altında tekelci sermayenin halkı sindirme taktiği yatmaktadır. Ve bir avuç parababası derinleşen buhran içinde faşizmi tezgâhlamakta, faşist milisleri beslemektedir. Ama, tam burada Türkiye halkına bir oyun oynanır. Bir avuç tekelcinin vurgununa karşı, halkın gösterdiği tepkiyi sindiren faşist milislerin saldırıları, «sağ - sol çatışması» olarak gösterilir. Böylece, halkın gözünden gerçek düşman finans - kapitalistler **kaçırılabilmekte,** ve hergün çatışan bir avuç **«terörist»** genç, suçlu ilân edilmektedir. Onlar yakalanırsa, mesele halledilecekmiş gibi gösterilir.

DİSK'te Türk - İş'le görüşmesini **faşist teröre ve onun maddî temeli bir avuç finans - kapitaliste karşı** mücadele üzerine değil de, **genel olarak «teröre» karşı** mücadeleye oturtunca, ortaya ne çıkmıştır?

Birincisi, sınıf temelinden koparılan, ve halkımızın gözünü boyamak için öne çıkarılan teröre karşı olmak demagojisinin altında, gerçek düşman faşizmi ve onun maddî temeli bir avuç vurguncu parababasını **gizlemek** yatar. DİSK, genel bir «terör» edebiyatına katılarak, bu suç ortaklığını yapmış oluyor.

İkincisi; böylece DİSK faşizmle mücadelesini CHP'nin mücadele sınırları içinde tutmaktadır. Zaten F. Işıklar, Tunç ile yaptığı görüşmede **«hükümetin terör odaklarına karşı girişeceği eylemlerini desteklemeğe devam edeceğiz.»** diyerek bunu açıkça söylemektedir. CHP'nin politikası **«yansız»**lıktır. Ve Ecevit bu **«yansız»** politikanın kimden yana olduğunu üniversiteli gençler öldürüldüğünde, 2 saat direnen DİSK işçilerinin bu hareketini **«kanun dışı»** ilân ederek göstermiştir. Şimdi DİSK faşizmle mücadelede CHP'nin sınırları içinde kalarak, kendi bağımsız eylemlerinden vazgeçmiş görünmüyor.

Üçüncüsü; DİSK, CHP'nin müsade ettiği alanda mücadelesini sınırladığından, diğer demokrat, ilerici, sosyalist güçlerden **kopuk** kalmaktadır. Oysa hemen yapılması gereken bu kopukluğun giderilmesidir.

Dördüncüsü; bugün finans - kapital, CHP umutları yıkıldıkça sosyalistlerin kaçınılmazca güçleneceğini iyi bildiğinden, onların tasfiye edilmesini hep gündeminde tutmaktadır. Ve bunu da **«anarşi»**ye veya **«teröre»** karşı olmak kılıfı altında yapmayı planlamaktadır. İşte, DİSK CHP'nin eliyle uygulatılmak istenen bu planı, «teröre» karşı olmak demagojisiyle mücadele etmediğinden, bozamamaktadır. Hatta Sosyalistlerden kopuk kaldığından, onların tasfiyesi daha da kolaylaşmaktadır.

İŞÇİ SINIFININ GÖREVİ

Demek, CHP takipçiliğinin sonucu; faşizme karşı mücadele yerine, genel olarak **«terörle»** mücadele olmaktadır. DİSK'in CHP kuyrukçuluğu bu kaçınılmaz sonucu doğurmuş, sınıf temelinden kopuk, teröre karşı savaş ilân edilmiştir. Tam da parababalarının istediği budur. Onlar hedef şaşırtmak, kendilerini gizlemek için bir sürü sahte düşman üretirler. Yeter ki, kendileri açığa çıkmasın. İşçi sınıfının görevi ise, bu binbir örtü altındaki düşmanı gözler önüne sermek olmalıdır. Öyleyse görev, genel olarak «terörle» mücadele değil :

1 — Finans - kapital + tefeci - bezirgân cephesine karşı Halk Cephesinin örgütlenmesi,

2 — Finans - kapitalle uzlaşıp onu buhrandan çıkarmaya gönüllü yazılan tekel dışı burjuvaların partisi CHP'nin bu uzlaşmasının deşifre edilmesidir.

CHP ile finans - kapitalistlerin uzlaşmasını deşifre etmeyen bir politika; nasıl CHP finans - kapitalistlerin günahına perde olduysa aynı şekilde o da CHP'nin günahlarına perde oluyor demektir. İşte DİSK CHP takipçiliği ile bunu yapmaktadır. Finans - kapitalle uzlaşmış bir hükümeti destekliyerek, finans - kapitalistlerle açıkça mücadele edilemeyeceğinden, neticede faşist kelimesi unutulur, sağa da, sola da değen bir ucube **«terör»** düşmanına karşı döğüşe kalkışılır. Böylece bir kaç milyon işçi için hedef bulanıklaşır.

Öyleyse yapılması gereken, CHP'nin «tarafsız» politikası kuyruğunda faşizmle mücadele değil, işçi, memur, küçük üretmen, yani halk örgütlerinin bir cephede dayanışmasıdır. Yoksa **«teröre»** karşı mücadele gelip Sosyalistlerin tasfiyesine gerekçe olacakken, faşist milisler de kadife eldivenle şimdilik sahnenin kenarında bekletilecektir.

Sonuç olarak; DİSK ve Türk - İş'in yakınlaşması bir avuç vurguncu finans - kapitaliste ve onun tezgâhladığı faşizme karşı olursa buna halktan yana kimse itiraz etmez. Ama bu dayanışma, işçi sınıfı ve halka hedef şaşırtıcı **«teröre»** karşı olursa, kimse bu birlikten yana olmamalıdır. Çünkü bu gerçek düşmanın göz ardı edilmesi olacaktır.

Bütün demokrat güçler ve özellikle DİSK Temsilciler Meclisi, bu, terör demagojisi altında CHP'nin pasif mücadelesine kuyrukçu olma oyununu bozmalıdır.

Türkiye İşçi Partisi'ne dost sözü

Bilindiği gibi TİP üyesi ve sempatizanı 7 genç Ankara'da, faşist güçler tarafından hunharca katledildiler.

Katliamın hemen ardından, Türkiye'nin tüm ilerici - devrimci güçleri katliamı protesto eden bildiriler yayınladılar. TİP'e bu yönde mesajlar göndererek baş sağlığı dilediler. Şimdilik ancak katliamlar karşısında ortak duyarlılığını koruyan devrimci güçlerin bu tutumu karşısında TİP, Cumhuriyet'e büyük bir ilân vererek «teşekkür» etti ve «Emperyalizme ve faşizme karşı eylem birliği» şiarını attı. TİP tarafından başka zaman ve durumlarda tanınmayan bu örgütlerin isimlerinin yan yana yazılmış olması ileri ve olumlu bir olay olarak değerlendirildi.

Ancak, TİP'in pek güzel becerdiği «burjuva nezaketinden» daha ileri bir davranış değildi bu olay.

Ölülerin hemen ardından Başbakan'a koşan TİP Genel Başkanı Sayın B. Boran, olayı değerlendirirken, bunun; «TİP'i anarşiye çekmek için yapıldığını ve işçi sınıfının biricik partisinin bu oyuna gelmeyip, işçiler ve emekçiler içinde örgütlenmesine devam edeceğini» söyleyerek, cenaze için izin ricasında bulundu.

Acaba gerçeklik bu muydu? Biran böyle olduğunu varsaysak, hergün öldürülen üniversite profesörleri, öğretim üyeleri, savcılar vs. gibi «düzen adamı» insanlarda mı anarşiye çekilmek isteniyordu. Tek başına TİP'e böyle bir saldırı yapılmış olsa belli bir yanıyla doğrudur denebilir. Ama «dünyayı kendi ekseni etrafında döndüren» burjuva anlayışla bakıldığında «her komplo bana karşı» feryadı atılır ve kalın kabuklarının arkasına sinilir. İşte faşizmin yapmak istediği budur. Sindirmek. Büyük katliam ve komplolarla toplumda derin yankılar yaratıp sindirmek. Susturmak.

Faşizmin yerle bir edilmesinin örgütlü halk güçlerinin atılımıyla olacağı çok açık bir gerçek. Ama «ben faşizmi yenmek için işçi ve emekçiler içinde örgütlenmeme devam edeceğim» demek ise hiç bir şey dememektir. Çünkü; «Ben yaşamak için soluk almaya devam edeceğim» sözü kadar aşikârın tekrarıdır.

Düşman kapına dayanmışken, hergün içimizde beş - on nefer, devrimciyi - halkı - katlederken, bu uyur gezerlik kime yarar? Uyanalım! Artık yeter!

Devrimci güçler, doğal görevlerine karşı kuru teşekkür beklemiyor. Somut «Emperyalizme ve faşizme karşı eylem birliği» umuyor. Faşist katliamlar ve finans - kapital güçlerinin saldırıları karşısında halkın ve devrimcilerin dostu, Ecevit değil, yine kendileridir. Sayın Boran, olayın akabinde kendi yanında destek olan devrimci güçlere önce gelip ne yapılması gerektiğini teklif eder ve fikirlerini alırsa, işte budur «Teşekkür». Burjuva Sosyalizmi TİP'in de yine müttefiği Ecevit değil, proleterya ve küçük burjuva sosyalistleridir. Ecevit'e hiç gidilmez demiyoruz, faşizmle uzlaşanlarla uzlaşma olmaz diyoruz.

TİP'den beklenen; büyüklük komplekslerinden kurtulup, devrimcilerle lâfta değil işte «Emperyalizme ve faşizme karşı eylem birliği»dir.

«7 şehidinin hemen ardından TİP'i eleştirmek olur mu?» diye bir itiraz gelir mi bilmeyiz ama, o acı yalnızca TİP'e ait değil, TİP'in ilânında ismini zikrettiği tüm devrimci güçlere aittir. Öte yandan Faşizmin amansız saldırıları karşısında devrimci güçlerin dağınıklığından ve bilinçli ya da bilinçsiz bu dağınıklığı körüklemekten daha acı bir şey yoktur. Bunu eleştirmek —kabul edilir ki— hak ve görevimizdir.

Faşizmin yerle bir edilmesinin örgütlü halk güçlerinin atılımıyla olacağı çok açık bir gerçek. Ama «Ben faşizmi yenmek için işçi ve emekçiler içinde örgütlenmeme devam edeceğim» demek ise hiç bir şey dememektir. Çünkü; «Ben yaşamak için soluk almaya devam edeceğim» sözü kadar aşikârın tekrarıdır.

DİSK Yeni Haber-İş genel kurulunda sendika dışına atılan pislik, DİSK yönetim kurulunda temsil ettirilemez, üstü örtülemez

16 Ekim Pazartesi günü, Ankara'da haberleşme işçileri kendilerini sömürenlere gereken dersi verdiler ve onları layık oldukları yere attılar. 4 aydır sendikayı dört - beş başlı hale getiren DİSK Yönetim Kurulu üyesi ve senelerdir Yeni Haber - İş Sendikası başına çöreklenen «Sayın Başkan Cengiz Acar ve kıymetli «mali uzmanı» Yaşar Ösme kendilerini Yeni Haber - İş'in dışında buldular. Ve bundan sonra kursaklarına doldurdukları haberleşme işçilerinin alınteri paralarını, yargı organları karşısında ecel terleri olarak çıkaracaklar. Yeni Haber - İş içindeki sosyalistlerin birliği ve haberleşme işçilerinin bilinçli davranışları karşısında bu üç kâğıtçılar saklanacak delik, sığınacak dam altı aradılar. Vali muavinleri, hükümet komserleri ve hatta bazı DİSK yetkilileri ellerinden geleni yapmalarına karşın onları haberleşme işçilerinin bilinçli yumruğu altında ezilmekten kurtaramadılar. Hatta kendilerinin beyinciklerini de ezilmekten kurtarmak için Cengiz Acar üzerindeki kanatlarını çekmek mecburiyetinde kaldılar. Çekmeselerdi kanatçıkları kırılıverecekti.

Genel Kurulda güvendiği dağlara kar yağan «Sayın Başkan» Cengiz Acar timsah gözyaşları dökerek kendisini acındırmaya başladı. Artık ne adaylık koyacak hali kalmıştı ne de adaylık koyduracak adamı. Başka yapacak bir şeyi kalmamıştı. Şöyle acıklı bir konuşma yaptı: «Önemli olan Yeni Haber - İş'in kurtarılmasıdır. DİSK'in ilkelerinin PTT ve TRT de yaşamasıydı. Ben bir şey istemiyorum. DİSK'in ve Yeni Haber - İş'in tabanında bir nefer olarak çalışmak istiyorum. Bunu bana fazla görmeyin.» Bu acıklı koroya Divan Başkanlığı yapan Tuncer Kocamanoğlu da (DİSK Yürütme Kurulu üyesi) katıldı. Dedi ki; «Bu sayın başkanınız iyi ya da kötü sizlere hizmet götürmüştür. Bakın kendisi bir nefer olarak tabanınızda çalışmak istiyor. Bu güzel genel kurulunuzda bunları boynu bükük bırakmayın. Bırakın çalışsınlar.»

Haberleşme işçilerini inim inim inletenler son oyunlarını oynuyorlardı. Sözlere bakıp kananlar Cengiz Acar'ın Acarca son oyununa getirilmek isteniyordu. Bu acıklı sözlere kananlar oldu ilk anda. Fakat Genel Kurulda olaylara işçi sınıfı bilimi açısından bakanlar olduğu hesaba alınmamıştı. Bu Genel Kurulda eğitim ve teşkilâtlanma sekreterliğine seçilen Muharrem İkitimur ve Genel Merkez Yönetim Kurulu üyeliğine seçilen Ankara Şube Başkanı Ömer GÜRCAN bu oyunu bozdu. İşçi sınıfının acımasız şamarını bu suratlara patlattı. İlkesiz olaylara yaklaşanların aklını başına getirdi.

Oyun açıktı. Kursaklarına doldurduklarının yanına kâr kalmasını istiyen «Sayın Başkan» bir de tabanda nefer olmak istermiş. Mesele tabanda nefer olmak, kalmak değildi. Amaç Cengiz Acar'ın DİSK yönetim kurulu üyesi olarak, DİSK'in tavanında haberleşme işçilerini temsil etmesini devam ettirmek istemesiydi. Sendikamızın tepesinden indirilen bu «insan», DİSK'in tepesinden de indirilmeliydi.

Divan başkanının çabalarına karşılık Cengiz Acar ve Yaşar Ösme'nin ihracı Genel Kurul'da bir kez daha onaylandı. Divan Başkanının açıklaması çok ilginçti. Efendim biz ihraç etsek dahi, DİSK Yönetim Kurulu üyeliği düşmiyebilirmiş. Bunun örnekleri varmış.

Evet biz sendikamızın alnına sürülen kara lekeyi sildik attık. Zimmetine para geçirmekten sendikamızdan atılan ve böylece DİSK üyeliğinden düşürülen ve yargı organlarına teslim edilen kişiyi Sayın Tuncer Kocamanoğlu DİSK Yönetim Kurulunda nasıl savunacak? Göreceğiz. Bu işin arkasını bırakmıyacağız. Bu böyle biline...

Olaylara işçi sınıfı gözlüğü ile bakılınca, işte böyle sendika ağalarının dağları yıkılır. Bezirgânlıkla, sekterlikle mücadele edilemiyeceği bir kere daha bilinçlere çıkmıştır.

Bundan sonra hedef işçi kanı emen bu sinekleri ortaya çıkaran şartları yani pisliği ortadan kaldırmaktır. Haberleşme işkolunda faaliyet gösteren DİSK Yeni Haber - İş Sendikasına yeni seçilen yöneticiler bunu kaldırabilecek ve sendikamızı sınıf sendikası rayına oturtabilecek yeteneklere haizdirler. Bu yeteneklerini kollektivizm içinde erittikleri ve olaylara işçi sınıfı sosyalizmi açısından düşünüp davrandıkları zaman zafer kesindir.

Mücadelemiz diğer sendikalarda verilen mücadelere örnek olsun.

Haberleşme işkolunda işçi sınıfı doğrultusunda Yeni Haber - İş'i daha güçlü kılmak için ileri.

VP Sempatizanı
DİSK Yeni Haber - İş
Üyesi İşçiler

CHP memurlara ne verdi(!)

Günümüz memuru Osmanlı'nın kapıkulu değildir. Ecevit'in gülünç ulufesi ile kandıralamaz. O artık çıkarlarını isçi sınıfının yanında koruyup geliştireceğini görüyor. Her tür zorbalığa ve provakasyona rağmen örgütlenip grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını almak için mücadele ediyor, edecek.

Ecevit hükümeti «hakça» anlayışı ile memurlara verilecek ek ödenekleri belirledi. Ecevit'in «hakça» (!) anlayışının ne anlama geldiğini, her Türkiye emekçisi en azından iktidar oluşundan bu yana gördü, yaşadı. En son Ecevit'e umut bağlayan, destek olan memurlar, memur emeklileri dul ve yetimleri de nasibini aldı.

Memurlara verilecek ek ödenekleri belirleyen Bakanlar Kurulu toplantısından sonra zafer kazanmış kumandan tavrıyla Ecevit şu açıklamayı yaptı :

«Şu anda memurlara üç yeni olanak sağlanmış oluyor :

Biri gösterge tablosunun değiştirilmesi suretiyle seyyanen sağlanan olanak, tabii emeklilere de,

İkincisi ilk kez işletilmeye başlanan aile yardımı. Eşi çalışmayan memurlar için,

Üçüncüsü de çocuk yardımlarında büyük artış.»

Ecevit'in büyük iştiha ile saydığı «üç yeni olanağın» memura ne getirdiğini görelim.

Memurların çok büyük çoğunluğunun en erken 15 yılda varabileceği (ilk okul mezunları 15, ortaokul mezunları 12) 12. derece 3. kademesini ele alalım. Ve bu memur ailesinin eşinin çalışmadığını ve dört çocuğunun olduğunu kabul edelim.

Çalışmayan eş için aile yardımı ödeneği 500 TL. (bu parababalarının vurgun ve soygunu uğruna işsizlik cehennemine atılan insana Ecevit'in lütfettiği sus payı. Ancak bu bile çalışan kadınların «çalışmayacak durumda olan» eşleri için verilecek.)

İlkokul öğrencisi iki çocuktan her biri için 100'er liradan 200 TL. (TÖB - DER'in yaptığı araştırmaya göre bir ilkokul çocuğunun en az rakamlarla okul masrafı 4000 TL. İlk okul çocuğunun sadece okul masrafı bu olunca varın orta ve yüksek öğretim öğrencisinin masrafını siz hesaplayın.)

Ortaokul öğrencisi bir çocuğu için 150 TL.

Yüksek öğrenimdeki 1 çocuğu için 350 TL. (Şâyet çocuk bindebir ihtimalle üniversiteye girebilir ve faşist cinayet çetelerinden yakayı kurtarıp yaşayabilirse alacak.)

Gösterge tablosuna göre aylık artış farkı 916 TL.

Toplam aylık artış tutarı : 2016
Memurun eski aylığı : 2312

Memurun yeni aylığı «büyük artış» (!) sonrası 4328 TL. olur.

İlk bakışta Ecevit'in «hakça ve insanca» anlayışı ile yaptığı «büyük artıştan» sonra göğsünü germesine hakkı var denilebilir. Ne var ki CHP'nin kurduğu «Hakça ve insanca, ne ezen ne ezilenin olmadığı düzen»inde (Ecevit muhalefetteyken böyle bir düzen kuracağını söylemişti. Şimdi acı acı görülüyor ki sadece bir DÜZENmiş) % 50'yi geçen devalüasyonlar, yüzde yüzü aşan zamlar (berdevam) fezaya çıkan fiatlar ortamında, yapılan artış bir kum taneciği kadar önemsiz kalıyor. Millî nimetimizin kilosu 55, bir elbisenin fiatı 2000 - 3000, bir gece kondunun kirası 1500 - 2000 TL. olmuşken 12. derece 3. kademedeki dört çocuklu bir memurun maaşının 4328 TL. olması yine de Ecevitin göğsünü germesine haklılık kazandırır. Ama emekçi halk ve memurlar karşısında değil, uluslararası ve yerli parababaları karşısında. Onlar «öldürme (aksi takdirde işlerini yapacak kul bulamazlar) süründür» demişlerdi. Ecevit'in yaptığı da aynen o değil mi?

Sen hem memurun maaşını asgarinin asgarisi bir düzeyde tut veya halk düşmanlığında sana bir kaç tekme vurmuş Demirel'lerin tutmasına göz yum, sonra Karagöz sahnelerinde bile görülmeyen bir arlanmazlıkla bu cehennemcil ortamda maaşlara zam yapıyorum deyip ortaya çık. Artık yutturamazsınız sayın Ecevit. Bugünkü memur dünün «kapıkulu» kabuğunu çatlattı. TÖB - DER'i, TÜM - DER'i, TÜS - DER'i, POL - DER'i ile emekçi halk yanında mücadele ediyor, edecek. Siz sadece maaşlar konusunda memura da düşman olduğunuzu göstermediniz. Esas memur örgütlerine yaptığınız saldırılarla bunu zaten ıspatlamıştınız. Siz muhalefetteyken memurların sendika haklarından dem vuruyordunuz. Programınız da **«Kamu görevlilerine de sendikalaşma ve toplu sözleşme hakkı tanınacaktır ve kamu görevlileriyle işçilerin sendika hareketleri bütünleşmeye özendirilecektir. Öylelikle işçi - kamu görevlisi (memur) ayrımını belirlemekte karşılaşılan gülçük de aşılmış, bu sorun temelden çözülmüş olacaktır»** diyordunuz. Ama bugün bırakalım memurların sendika hakkını savunmanızı derneklere dahi tahammül edemiyorsunuz. POL - DER'i kapatmak için olmadık tezgâhlar düzenliyorsunuz. TÖB - DER'i parçalamak için yapmadığınız kalmadı. Siz den aşağı kalmayan «İlerlemeci»lerle başbaşa vererek bunu kısmen başarmış ta görünüyorsunuz. İşçi - memur bütünleşmesinden söz ediyordunuz. İşçileri destekleyen memur derneklerini «siyaset yapıyorlar» diye Millî Güvenlik Kurullarında baskı altına almanın yollarını hatta kapatılmalarını görüşüyorsunuz. Memurlara sendika hakkı verecektiniz (!) işçilerin sendikal haklarını gasp etmek için alicengiz oyunları tezgâhlıyorsunuz. Daha neler neler... (Gazetemizin önceki sayılarında CHP programı ve memurlar konusu genişçe işlendiği için bu konuyu uzatmayı gereksiz görüyoruz.)

Yine söylüyoruz. Günümüz memuru Osmanlı'nın kapıkulu değildir. Ecevit'in gülünç ulufesi ile kandırılamaz. O artık çıkarlarını işçi sınıfının yanında koruyup geliştireceğini görüyor. Her tür zorbalığa ve provokasyona rağmen örgütlenip grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını almak için mücadele ediyor, edecek.

Bursa fırın işçilerine mektup

İsmet DEMİR

Sevgili fırın işçisi kardeşlerim, sevgili Gıda - İş Sendikası Bursa Şubesi yönetici arkadaşlarım!

Bursa'da fırın işverenlerine karşı vermiş olduğunuz başarılı mücadele için sizleri candan kutlarım. Ben, Yapım - İş Sendikasında, inşaat işçileriyle birlikte, yıllarca işverenlere karşı mücadele etmiş bir işçi kardeşinizim. Dünyanın en kutsal görevi olan işçi sınıfına hizmet görevini yerine getirebilmek için bütün gücümle çalıştım. Sizleri de böyle bir yüce görevde candan kutlarım.

Sevgili Kardeşlerim,

Maalesef bugün öyle bir illete yakalandım ki, **kanser illeti,** elimi - kolumu bağladı. Senelerdir patronların başaramadığını bu **kanser hastalığı** başardı, beni mücadeleden uzaklaştırdı. Ben, sizlerin mücadelenizi hasta yatağımda SOSYALİST Gazetesinden okudum, Vatan Partili kardeşlerimden dinledim. Sizlerin aranıza katılmayı, mücadelenize omuz vermeyi çok isterdim, ama yatağımdan başımı kaldıramayacak kadar hastayım. Bu mektubu da korkunç başağrıları arasında kaleme alabildim. Eksikliklerimi bağışlamanızı dilerim.

Sevgili Kardeşlerim,

Sizler büyük bir zorluğu yeniyorsunuz. Türkiye'de ilk defa 44 ayrı fırında grevi başarıya ulaştırdınız. Başlangıçta sizleri «ciddiye bile almayan» işverenleri, toplu - sözleşmede dize getirdiniz. Bence sizleri başarıya götüren en büyük nedenler : mücadele azmi, yönetici arkadaşlarımın işçi sınıfına olan inancı, önemli kararları işçilerle birlikte alıp uygulaması, dürüst ve yiğitliğidir. Sizler, işçi sınıfının **kollektif** ruhuyla mücadele ettiniz ve bu **kollektif ruhun** gücünü dosta düşmana ispat ettiniz.

Bence en büyük eksikliğiniz ise; **Burjuva hukuk kurallarını yeterince bilmemeniz. Merkezden gönderilen «yetkilinin», fırınlarda grev anında işverenlerin çalışıp çalışamaması hakkında size verdiği yanlış bilgi,** grevlerin kırılmasına dahi neden olabilirdi. Neyse ki olayın çabuk farkına varıp müdahale ettiniz. Bundan çıkartacağımız sonuç; işveren kanunu ve formalitelerini en ince detayına kadar bilmemiz gerektiğidir. Bu doğrultuda gayret sarfetmenizi temenni ederim.

Sevgili Kardeşlerim,

Sizlere önemli bir uyarım olacak. Sizler, parababalarının sömürü ve zulüm düzeninde, fırın işverenlerine karşı mücadele ettiniz, bir zafer kazandınız. Bu zafer, işverenlere indirilen bir tokattır. Ama genelde işçi sınıfı mücadelesinin ufak bir parçasıdır. İşçi sınıfı bu zaferlerden geçerek nihai zafere ulaşacaktır.

Bu zafer sizleri rehavete ve gevşekliğe düşürmesin. Sizlerin birlik ve beraberliğinizin, bundan sonra daha çok sıkı olması gerekir. İşverenlerin, imzaladığınız toplu - sözleşmeyi uygulaması, sizlerin birlik ve beraberliğinize bağlıdır. Biz haklarımızı aldık diye, sendika ile bağlarınızı koparırsanız, işverenler toplu - sözleşmeyi uygulamaz, greviniz boşa gider. Bu, kulağımıza küpe olması gereken birinci derstir.

Sizler toplu - sözleşme ile, bu işsizlik ve pahalılık cehenneminde çoluk çocuğunuzla aç kalmamak için bir miktar haklar elde ettiniz. Bu elde ettiğiniz haklar, parababaları düzeninde, yeni zamlarla, yeni vergilerle, yeni devalüasyonlarla süpürülüp alınacaktır. Onun için biz işçiler, bu kahrolası parababaları düzeninin kökten değişmesi için de mücadele etmeliyiz. İşçi sınıfının siyasette kuyruk değil baş olması için mücadele etmeliyiz. Bu da kulağımıza küpe olması gereken ikinci derstir.

Hepinize işçi sınıfının yüce davası için verdiğiniz mücadelede başarılar dilerim.

Saygılarımla.

21 Ekim Cumartesi
Bakırköy

İRAN HALKIYLA DAYANIŞMA GELİŞİYOR

Ankara'da DDKD, GENÇ - GÜÇ ve GEB tarafından düzenlenen ortak bir gösteriyle «Faşist Şah Diktatörlüğü» lanetlendi. Kızılay meydanında bu üç örgütün düzenlediği gösteri sırasında İran Şahı'nın bir maketi de yakıldı. Ayrıca her üç örgütün imzasıyla «Yaşasın Kürt - Türk - İran Halklarının Dayanışması», «Kahrolsun Faşist Şah Diktatörlüğü» gibi el ilanları ve bir de bildiri dağıtıldı.

Sosyalistlerin güçbirliğine karşı finans-kapital saldırıları azgınlaştı

Vatan Partisi ve Emeğin Birliği'nin başlatmış olduğu sosyalistlerin güçbirliği çalışmaları gelişiyor ve güçleniyor. Bu güçlenmeden ürken parababaları kendi yapmış oldukları kanunları da hiçe sayarak, saldırılarını Diyarbakır'da da yoğunlaştırdı. VP ve EB «Toplumsal anlaşmayı yırtacak güç - işçilerin birliğidir» ve «Toplumsal anlaşmaya karşı açılan kampanyaya katılalım» adlı ortak afişleme çalışmalarını sürdüren VP ve EB'den üye ve sempatizanlar polisçe engellenmiş, karakollarda dayak atılmıştır. Savcı hiçbir yasal engelleme olmadığı halde afişleme çalışmalarına katılan arkadaşları suçsuz yere tutuklamış ve mahkeme karşısına çıkarmadan ceza evine göndermiştir. Halen iki arkadaşımız cezaevinde tutukludur. 18.10.1978 günü İstanbul'dan Kıvılcım dergisi, Doktor Hikmet Kıvılcımlı'ya ait kitaplar, GENÇ - GÜÇ, GEB ve PİM'in ortaklaşa bastırdıkları afişleri getiren VP'li arkadaş Diyarbakır otobüs terminalinde sivil ve resmî polislerce sarılarak hiç bir yasal engelleme olmayan tüm yayınlara ve afişlere el konulmuştur.

Savcılıktan alındı belgesi olmasına rağmen «Doğu'da emekçi halk üzerindeki baskılara karşı güçlerimizi birleştirelim» adlı ortak afiş bir süre emniyette bekletilmiş olup sonra savcılığa gönderilmiştir. Afişler tekrar geri verilmiştir. Kıvılcım Dergisi ve kitaplara «inceleme yapacağız» diye el konulmuş, hakların da soruşturma açılmıştır. Ertesi gün GEB basılmış, yasak bildiri bulundu diye yöneticiler hakkında kovuşturma açılmıştır. Yöneticiler mahkemece serbest bırakılmıştır. Tüm yasal işlemlere uyulmasına rağmen burjuvazi kendi koymuş olduğu yasaları da tanımayarak saldırılarını azgınlaştırıyor.

Burjuvazinin sürdürmüş olduğu işçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki baskı ve zulüm gittikçe yoğunlaşıyor. İlericilerin, demokratların, sosyalistlerin en doğal haklarının bu biçimde çiğnenmesi ülkede adına «Demokrasi» dense de ne biçim bir «demokrasi» olduğu ortadadır. Demokrasi havarisi kesilen «umut» iktidar bu yaptıklarıyla tam da parababalarına hizmetini ispatlıyor. Bu baskılar genelde işçi sınıfımıza, gençliğimize, emekçi halklarımıza, özellikle Kürt halkına karşı sürdürülen baskı ve zulmün bir devamıdır. Bu baskı, zulüm, işsizlik ve pahalılık düzeni sürdüğü müddetçe bu tip baskılar tüm sosyalist parti ve eğilimlere uygulanacaktır. Bu baskı ve zulmü önlemenin tek yolu başta sosyalistlerin, finans - kapital + tefeci - bezirgân çetesinin dışındaki tüm emekçi sınıf ve tabakaların ortak eylem birliğinden ve kurtuluşu getirecek olan Halk Cephesinin örgütlenmesinden geçer.

Ya herro ya merro
Ya birleşmek ya ölmek

Tüm sosyalistler güç ve eylem birliğine.

Diyarbakır'dan Bir Grup
VP üye ve Sempatizanları

Sosyalist
DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ

Haftalık Siyasî Gazete (Şimdilik 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akyol / Adres : Bab-ı Ali Cad. No. 33, Kat 2, Oda 4, Cağaloğlu / F. Almanya Bürosu : Ali Temel Kurtaran, Postfach 1705 413 MOERS 1, Hesap : PschA 43 ESSEN Konto - Nr 641 80 - 432 / İsveç Bürosu : V. Orakçıoğlu, Box 5034 16305 SPANGA Stockholm, Postgirot : 431 309 3-9 / Dizgi - Baskı : Murat Matbaacılık Koll. Şti. Tel.: 27 45 71 / Son Baskı Tarihi : 26.10.1978 / Abone Şartları : 6 Ay. 36 Tl., Yıl. 72 Tl.